

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 59

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος

15 Φεβρουαρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 059/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 059/02	Υπόθεση C-586/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2015 η Lotte Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	2
2016/C 059/03	Υπόθεση C-595/15 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Νοεμβρίου 2015 οι National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 4 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-577/12, NIOC κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης . . .	3
2016/C 059/04	Υπόθεση C-626/15: Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	5

EL

2016/C 059/05	Υπόθεση C-633/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Νοεμβρίου 2015 — London Borough of Ealing κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	6
2016/C 059/06	Υπόθεση C-640/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 2 Δεκεμβρίου 2015 — Minister for Justice and Equality κατά Tomas Vilkas	7
2016/C 059/07	Υπόθεση C-657/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2015 η Viasat Broadcasting UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	8
2016/C 059/08	Υπόθεση C-659/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2015 — Ποινική δίκη κατά Robert Caldararu	9
2016/C 059/09	Υπόθεση C-660/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2015 η Viasat Broadcasting UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	9
2016/C 059/10	Υπόθεση C-665/15: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	10

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 059/11	Υπόθεση T-486/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Orange Polska κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Πολωνική αγορά τηλεπικοινωνιών — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ — Προϋποθέσεις επιβληθείσες από τον ιστορικό επιχειρηματικό φορέα εκμεταλλεύσεως προκειμένου να επιτρέψει την έναντι καταβολής αντιτίμου πρόσβαση νέων φορέων στο ευρυζωνικό δίκτυο και τις υπηρεσίες χονδρικής προσβάσεως — Έννομο συμφέρον για τη διαπίστωση παραβάσεως — Πρόστιμα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Αναλογικότητα — Πλήρης δικαιοδοσία — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων του 2006)	12
2016/C 059/12	Υπόθεση T-242/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — SNCF κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ της Sernam SCS — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και ανακεφαλαιοποίηση, εγγυήσεις και εγκατάλειψη απαιτήσεων της SNCF έναντι της Sernam — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά — Καταχρηστική εφαρμογή της ενισχύσεως — Ανάκτηση — Οικονομική συνέχεια — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή)	13
2016/C 059/13	Υπόθεση T-275/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών γλωσσών — Γλώσσα επικοινωνίας με τους υποψηφίους του διαγωνισμού — Κανονισμός 1 — Άρθρο 1δ, παράγραφος 1, άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, και άρθρο 28, στοιχείο σ', του ΚΥΚ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)	13
2016/C 059/14	Υπόθεση T-295/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Γλωσσικό καθεστώς — Διορθωτικά σε προκηρύξεις γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Νέες διαδικασίες διαγωνισμών — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών γλωσσών — Γλώσσα επικοινωνίας με τους υποψηφίους του διαγωνισμού — Κανονισμός 1 — Άρθρο 1δ, παράγραφος 1, άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, και άρθρο 28, στοιχείο σ', του ΚΥΚ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)	14

2016/C 059/15	Υπόθεση T-510/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη μεταφραστών — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών γλωσσών — Γλώσσα επικοινωνίας με τους υποψηφίους του διαγωνισμού — Κανονισμός 1 — Άρθρο 1δ, παράγραφος 1, άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, και άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)	15
2016/C 059/16	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-515/13 και T-719/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ισπανία κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ναυπηγική βιομηχανία — Φορολογικές διατάξεις εφαρμοστέες σε ορισμένες συμφωνίες που έχουν συναφθεί για τη χρηματοδότηση και την αγορά πλοίων — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται εν μέρει ασύμβατη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη που αφορά τον προσφεύγοντα ατομικά — Παραδεκτό — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Επηρεασμός του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου — Νόθευση του ανταγωνισμού — Υποχρέωση αιτιολόγησας)	16
2016/C 059/17	Υπόθεση T-624/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Bice International κατά ΓΕΕΑ — Bice (bice) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα bice — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα 1926 BiCE RISTORANTE — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009)	17
2016/C 059/18	Υπόθεση T-79/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Olympus Medical Systems κατά ΓΕΕΑ (3D) [«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος 3D — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]	17
2016/C 059/19	Υπόθεση T-673/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μεταφορές — Σύσταση της Airport Handling SpA — Απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Μέτρα ενισχύσεων τα οποία είχαν πλήρως εφαρμοσθεί κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής — Απαράδεκτη)	18
2016/C 059/20	Υπόθεση T-224/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Cofely Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Διαδικασία διαγωνισμού — Απόρριψη της προσφοράς υποψηφίου — Ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως — Κατάργηση της δίκης)	18
2016/C 059/21	Υπόθεση T-543/15 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann κ.λπ. κατά ECHA [Ασφαλιστικά μέτρα — REACH — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Εγγραφή εταιρίας, ως προμηθευτή δραστικής ουσίας, στον κατάλογο του άρθρου 95 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	19
2016/C 059/22	Υπόθεση T-669/15 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann κ.λπ. κατά ECHA [Ασφαλιστικά μέτρα — REACH — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Εγγραφή εταιρίας, ως προμηθευτή δραστικής ουσίας, στον κατάλογο του άρθρου 95 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]	20
2016/C 059/23	Υπόθεση T-600/15: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2015 — PAN Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής	20
2016/C 059/24	Υπόθεση T-630/15: Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2015 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής	21
2016/C 059/25	Υπόθεση T-631/15: Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2015 — Stena Line Scandinavia κατά Επιτροπής	22

2016/C 059/26	Υπόθεση T-673/15: Αγωγή της 19ης Νοεμβρίου 2015 — Guardian Europe κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης . .	23
2016/C 059/27	Υπόθεση T-682/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2015 ο Patrick Wanègue κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-21/15, Wanègue κατά Επιτροπής των Περιφερειών	24
2016/C 059/28	Υπόθεση T-684/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2015 ο Roderich Weissenfels κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-92/14, Weissenfels κατά Κοινοβουλίου	26
2016/C 059/29	Υπόθεση T-688/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2015 ο Peter Schönberger κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-14/12 RENV, Schönberger κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	27
2016/C 059/30	Υπόθεση T-692/15: Αγωγή της 25ης Νοεμβρίου 2015 — HTTS κατά Συμβουλίου	28
2016/C 059/31	Υπόθεση T-698/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2015 ο Juha Tapio Silvan κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-83/14, Silvan κατά Επιτροπής	28
2016/C 059/32	Υπόθεση T-705/15: Αγωγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Syriatel Mobile Telecom κατά Συμβουλίου . . .	30
2016/C 059/33	Υπόθεση T-707/15: Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Souruh κατά Συμβουλίου	30
2016/C 059/34	Υπόθεση T-708/15: Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Cham και Bena Properties κατά Συμβουλίου . .	31
2016/C 059/35	Υπόθεση T-709/15: Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου	32
2016/C 059/36	Υπόθεση T-710/15: Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Drex Technologies κατά Συμβουλίου	32
2016/C 059/37	Υπόθεση T-711/15: Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Othman κατά Συμβουλίου	33
2016/C 059/38	Υπόθεση T-712/15: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Crédit Mutuel Arkéa κατά ΕΚΤ	33
2016/C 059/39	Υπόθεση T-714/15: Αγωγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	34
2016/C 059/40	Υπόθεση T-715/15: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — BBY Solutions κατά ΓΕΕΑ — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	35
2016/C 059/41	Υπόθεση T-716/15: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Gallardo Blanco κατά ΓΕΕΑ — Expasa Agricultura y Ganadería (Αναπαράσταση του σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή Η)	36
2016/C 059/42	Υπόθεση T-718/15: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — PTC Therapeutics International κατά EMA	37
2016/C 059/43	Υπόθεση T-719/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2015 η LP κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-73/14	37
2016/C 059/44	Υπόθεση T-720/15: Αγωγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Επιτροπή κατά CINAR	38
2016/C 059/45	Υπόθεση T-722/15: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns κατά Επιτροπής	38
2016/C 059/46	Υπόθεση T-723/15: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Genossenschaftsverband Bayern κατά Επιτροπής	40

2016/C 059/47	Υπόθεση T-727/15: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2015 — Justice & Environment κατά Επιτροπής . .	41
2016/C 059/48	Υπόθεση T-729/15: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA	41
2016/C 059/49	Υπόθεση T-737/15: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — Hydro Aluminium Rolled Products κατά Επιτροπής	42
2016/C 059/50	Υπόθεση T-738/15: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — Aurubis κ.λπ. κατά Επιτροπής	43
2016/C 059/51	Υπόθεση T-743/15: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Vinnolit κατά Επιτροπής	44
2016/C 059/52	Υπόθεση T-745/15: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — FH Scorpio κατά ΓΕΕΑ — Eckes-Granini Group GmbH (ΥΟ!)	45
2016/C 059/53	Υπόθεση T-746/15: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — Biofa κατά Επιτροπής	46
2016/C 059/54	Υπόθεση T-750/15: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft κ. λπ. κατά Επιτροπής	47
2016/C 059/55	Υπόθεση T-755/15: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2015 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής	48
2016/C 059/56	Υπόθεση T-756/15: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Tengelmann Warenhandelsgesellschaft κατά ΓΕΕΑ —Fédération Internationale des Logis (T)	49
2016/C 059/57	Υπόθεση T-759/15: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2015 — Fiat Chrysler Finance Europe κατά Επιτροπής	49
2016/C 059/58	Υπόθεση T-760/15: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	50
2016/C 059/59	Υπόθεση T-482/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2015 — Ahrend Furniture κατά Επιτροπής	51
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2016/C 059/60	Υπόθεση F-148/15: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	52
2016/C 059/61	Υπόθεση F-151/15: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	52

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 059/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 48 της 8.2.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 38 της 1.2.2016

EE C 27 της 25.1.2016

EE C 16 της 18.1.2016

EE C 7 της 11.1.2016

EE C 429 της 21.12.2015

EE C 414 της 14.12.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2015 η Lotte Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-586/15 P)

(2016/C 059/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Lotte Co. Ltd (εκπρόσωπος: M. Knitter, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH, Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 (T-483/12) και να απορρίψει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 3ης Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση R 2103/2010-4·
- επικουρικός, αφού ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου να αναπέμψει την υπόθεση σ' αυτό·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα (Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: ΚΚΣ). Συγκεκριμένα, προβάλλει τρία νομικά σφάλματα.

1. Η ανααιρεσείουσα διατείνεται ότι εφαρμόστηκαν εσφαλμένα κριτήρια εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση τυχόν επιτρεπτής αποκλίσεως στην πραγματική χρήση του σήματος που προβλήθηκε με την ανακοπή δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ. Η ανααιρεσείουσα προβάλλει επ' αυτού ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον προσδιόρισε τα διακριτικά στοιχεία του σήματος που προβλήθηκε με την ανακοπή με βάση τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για να διαπιστωθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Το γεγονός ότι ορισμένα στοιχεία είναι χαρακτηριστικά στο σήμα ή υπερισχύουν σε αυτό, το οποίο διαδραματίζει σημαντικό ρόλο προκειμένου να διαπιστωθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, δεν μπορεί να έχει την ίδια βαρύτητα οσάκις εκτιμάται το επιτρεπτό μιας αποκλίνουσας χρήσεως. Στο πλαίσιο αυτό, δεν πρόκειται περί διαπιστώσεως κινδύνου συγχύσεως. Αντιθέτως, το ζητούμενο είναι κατά πόσον η μορφή με την οποία χρησιμοποιείται το καταχωρισμένο σήμα αποκλίνει κατά τόσο επουσιώδη τρόπο ώστε να είναι δυνατόν να εκληφθούν αμφότερα τα σημεία ως ισοδύναμα στο σύνολό τους.

2. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις κατά τον καθορισμό των διακριτικών στοιχείων του σήματος που προβλήθηκε με την ανακοπή. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι υιοθέτησε τα κριτήρια που εφάρμοσε το τμήμα προσφυγών χωρίς να εξετάσει το ίδιο τα πολλά μεμονωμένα στοιχεία του σύνθετου σήματος που προβλήθηκε με την ανακοπή.
3. Κατά την άποψη της αναιρεσείουσας το σκεπτικό με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο καθόρισε τη μορφή της χρήσεως περιέχει αντιφάσεις και λογικά σφάλματα. Το Γενικό Δικαστήριο σημειώνει μεν ότι το χρησιμοποιούμενο σημείο μπορεί να αποκλίνει μόνον κατά «επουσιώδη στοιχεία» από τη μορφή υπό την οποία έχει καταχωρισθεί και ότι το χρησιμοποιούμενο σημείο και το καταχωρισμένο σήμα πρέπει να είναι δυνατόν να εκληφθούν ως «ισοδύναμα στο σύνολό τους» ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για χρήση που διασφαλίζει τα δικαιώματα. Κατά την εφαρμογή, εντούτοις, των εν λόγω κριτηρίων εκτιμήσεως το Γενικό Δικαστήριο υποπίπτει σε αντιφάσεις και σε λογικά σφάλματα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε με πολύ αυστηρό τρόπο κατά πόσο η μορφή υπό την οποία χρησιμοποιείται το σήμα περιλαμβάνει τα τρία στοιχεία τα οποία αυτό θεωρεί διακριτικά. Βάσει των κριτηρίων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει χρήση που διασφαλίζει τα δικαιώματα και δεν λαμβάνει σχετικώς υπόψη ότι στη χρησιμοποιούμενη μορφή προσετέθησαν πλείονα νέα στοιχεία, με αποτέλεσμα το χρησιμοποιούμενο σημείο και το καταχωρισμένο σήμα να μην είναι πλέον δυνατόν να εκληφθούν ως «ισοδύναμα στο σύνολό τους».

Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Νοεμβρίου 2015 οι National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 4 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-577/12, NIOC κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-595/15 P)

(2016/C 059/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες:

National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (εκπρόσωπος: J.-M. Thouvenin, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση:

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 4 Σεπτεμβρίου 2015 το έβδομο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-577/12·
- να δεχθεί τα αιτήματα που οι αναιρεσείουσες υπέβαλαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των διαδικασιών.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με τον πρώτο λόγο ανατρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δίκαιο στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, κρίνοντας ότι ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012⁽¹⁾, αναφερόμενος στο άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012⁽²⁾, πρέπει να θεωρηθεί ότι ορίζει σαφώς ότι η νομική του βάση συνίσταται σε αυτό το άρθρο 46, παράγραφος 2.

2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο στις σκέψεις 55 έως 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, που συνοψίζονται στην απόφαση ότι «από το άρθρο 215, παράγραφος 2, δεν προκύπτει ότι τα ατομικά περιοριστικά μέτρα που λαμβάνονται κατά φυσικών ή νομικών προσώπων, ομάδων ή μη κρατικών οντοτήτων πρέπει να θεσπίζονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 215, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ». Αφενός, το άρθρο 215, παράγραφος 1, που είναι η μοναδική διάταξη της ΣΛΕΕ που αφορά τα περιοριστικά μέτρα, ορίζει σαφώς ότι η διαδικασία που πρέπει να εφαρμόζεται για τέτοιου είδους μέτρα είναι αυτή που προβλέπει και δεν προβλέπει καμία άλλη διαδικασία· αφετέρου, το άρθρο 291 ΣΛΕΕ είναι ασύμβατο προς το άρθρο 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ· επικουρικός, το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι μπορεί να παράσχει στο Συμβούλιο νομικό έρεισμα συμπληρωματικό σε σχέση με αυτό που συνιστά το άρθρο 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, για τη θέσπιση περιοριστικών μέτρων· τέλος και επικουρικός, ακόμη και αν υποτεθεί ότι θα κριθεί ότι το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δύναται να παράσχει στο Συμβούλιο νομικό έρεισμα συμπληρωματικό σε σχέση με αυτό που συνιστά το άρθρο 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, για τη θέσπιση περιοριστικών μέτρων, η χρησιμοποίηση αυτού του νομικού ερείσματος θα εξακολουθεί να είναι εν προκειμένω παράνομη.
3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, που προβάλλεται επικουρικός για την περίπτωση που θα κριθεί ότι η χρησιμοποίηση του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, για να στηριχθεί η θέσπιση ατομικών περιοριστικών μέτρων, είναι νομικώς δυνατή στο πλαίσιο μιας πολιτικής θεσπίσεως περιοριστικών μέτρων αρχικώς στηριζόμενων στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο κρίνοντας, κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 75 έως 83 της αποφάσεώς του, ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης «αιτιολόγησε δεόντως», όπως προβλέπει το άρθρο 291, παράγραφος 2, τη χρησιμοποίηση αυτής της κατά παρέκκλιση διαδικασίας, που ήταν η μόνη διαθέσιμη εν προκειμένω. Αφενός, η απαιτούμενη αιτιολόγηση πρέπει να είναι ρητή· αφετέρου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι μια σιωπηρή αιτιολογία θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ικανοποιεί την απαίτηση αυτή, τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω, το δε Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τα οικεία νομοθετήματα.
4. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, που προβάλλεται επικουρικός για την περίπτωση που θα κριθεί ότι η χρησιμοποίηση του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, για να στηριχθεί η θέσπιση ατομικών περιοριστικών μέτρων, είναι νομικώς δυνατή στο πλαίσιο μιας πολιτικής θεσπίσεως περιοριστικών μέτρων στηριζόμενων στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο κρίνοντας, στη σκέψη 87 της αποφάσεώς του, ότι το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012, «παρέχει στο Συμβούλιο την αρμοδιότητα εκτελέσεως των διατάξεων του άρθρου 23, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού», πράγμα που θεωρήθηκε ότι αρκούσε για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά την αναφορά της νομικής βάσεως, η οποία είναι το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Κατά τις αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό λόγω νομικώς εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012.
5. Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, που προβάλλεται επικουρικός για την περίπτωση που θα κριθεί ότι η χρησιμοποίηση του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, για να στηριχθεί η θέσπιση ατομικών περιοριστικών μέτρων, είναι νομικώς δυνατή στο πλαίσιο μιας πολιτικής θεσπίσεως περιοριστικών μέτρων στηριζόμενων στο άρθρο 215 ΣΛΕΕ, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε, στις σκέψεις 86 έως 88 της αποφάσεώς του, εκτιμώντας ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως των νομικών πράξεων της Ένωσης δεν υποχρέωνε το Συμβούλιο να αναφέρει ρητώς ότι ο κανονισμός 267/2012 στηριζόταν στο άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη νομική βάση του άρθρου 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012.
6. Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 108 και 110, ότι η τήρηση, από περιοριστικά μέτρα θεσπιζόμενα από την Ένωση, των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας του εφαρμοστέου δικαίου, από τις οποίες προκύπτει ότι τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι σαφή και ακριβή, εξακριβώνεται βάσει των νομολογιακών κανόνων ομοιόμορφης ερμηνείας των πράξεων της Ένωσης, που ορίζουν ότι οι πράξεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται υπό το φώς των αποδόσεων στις λοιπές επίσημες γλώσσες.
7. Με τον έβδομο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο, στη σκέψη 134 της αποφάσεώς του, κρίνοντας ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012 (το επίδικο κριτήριο) είναι σύμφωνο προς τις αρχές του κράτους δικαίου και γενικότερα το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν είναι «ούτε αυθαίρετο ούτε εφαρμόζεται κατά διακριτική ευχέρεια» και, στη σκέψη 140 της αποφάσεώς του, ότι «το επίδικο κριτήριο περιορίζει την εξουσία εκτιμήσεως του Συμβουλίου, θεσπίζοντας αντικειμενικά κριτήρια, και διασφαλίζει τον βαθμό προβλεψιμότητας που επιβάλλει το δικαιο της Ένωσης». Συναφώς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο ερμηνεύοντας το επίδικο κριτήριο αναφερόμενο στην απόφαση της 13ης Μαρτίου 2012 Melli Bank κατά Συμβουλίου (C-380/09 P).

8. Με τον όγδοο λόγο αναιρέσεως, επικουρικός, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το νόημα που πρέπει να δοθεί στον όρο «ένωση» είναι αυτό που της δίδει το Γενικό Δικαστήριο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο όρος αυτός εφαρμόστηκε εσφαλμένα στη συγκεκριμένη περίπτωση.

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 16).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπόθεση C-626/15)

(2016/C 059/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, E. Paasivirta, C. Hermes)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2015, όπως περιλαμβάνεται στα συμπεράσματα του Προέδρου της Επιτροπής των Μονίμων Αντιπροσώπων, της 11ης Σεπτεμβρίου 2015, με την οποία εγκρίνεται η υποβολή, εξ ονόματος της Ένωσης και των κρατών μελών της, εγγράφου προβληματισμού όσον αφορά μελλοντική πρόταση της Επιτροπής για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής με σκοπό τη δημιουργία προστατευόμενης θαλάσσιας περιοχής στη Θάλασσα του Weddell, και η οποία περιλαμβάνεται εκ νέου στα από 23 Σεπτεμβρίου 2015 συνοπτικά πρακτικά της 2554ης συνεδριάσεως της Επιτροπής των Μονίμων Αντιπροσώπων (Έγγραφο 11837/15, σημείο 65, σελίδες 19 και 20, και Έγγραφο 11644/1/15/REV), καθόσον το Συμβούλιο επέβαλε να υποβληθεί το έγγραφο προβληματισμού εξ ονόματος της Ένωσης και των κρατών μελών της, αντί να υποβληθεί μόνον εξ ονόματος της Ένωσης·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή αυτή, η Επιτροπή ζητεί μετά σεβασμού από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2015, καθόσον το Συμβούλιο επέβαλε το έγγραφο προβληματισμού προς την Επιτροπή, για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής και με σκοπό τη δημιουργία προστατευόμενης θαλάσσιας ζώνης στη Θάλασσα του Weddell, να υποβληθεί εξ ονόματος της Ένωσης και των κρατών μελών της, αντί να υποβληθεί μόνον εξ ονόματος της Ένωσης.

Η Επιτροπή φρονεί ότι, κρίνοντας ότι η αρμοδιότητα στον οικείο τομέα είναι κοινή και ότι, ως εκ τούτου, το περιεχόμενο του εγγράφου προβληματισμού θα έπρεπε να αποφασισθεί με ομοφωνία και να υποβληθεί εξ ονόματος της Ένωσης και των κρατών μελών της, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον παρακωλύει, επομένως, την Επιτροπή να υποβάλει το έγγραφο αυτό εξ ονόματος της Ένωσης και μόνον, κατά παράβαση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης στον τομέα αυτό (καθώς και των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής να εκπροσωπεί την Ένωση).

Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, παραβίασε την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης επί ζητημάτων διατήρησης των βιολογικών πόρων της θάλασσας, όπως αυτή κατοχυρώνεται εκ νέου βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, περίπτωση δ', ΣΛΕΕ. Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο παρέβλεψε το νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το μέτρο που αφορά η προσβαλλόμενη πράξη, τόσο στο πλαίσιο της Συμβάσεως για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής όσο και στο πλαίσιο της Ένωσης. Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο παρερμήνευσε τον σκοπό και το περιεχόμενο του μέτρου αυτού.

Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστά μέτρο για τη διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, περίπτωση δ', ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο, πάντως, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, παραβίασε, εν πάση περιπτώσει, την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης, καθόσον η Ένωση διαθέτει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα στον οικείο τομέα, διότι το εξεταζόμενο μέτρο δύναται να επηρεάσει τους κανόνες της Ένωσης ή να μεταβάλει το περιεχόμενό τους, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο παρέβλεψε ότι το εξεταζόμενο μέτρο ενδέχεται να επηρεάσει ή να μεταβάλει δύο κανονισμούς του παράγωγου δικαίου [κανονισμοί (ΕΚ) 600/2004 ⁽¹⁾ και (ΕΚ) 601/2004 ⁽²⁾]. Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη το ενδεχόμενο να επηρεασθεί η θέση πλαισίου της Ένωσης, του Ιουνίου 2014, ή να μεταβληθεί το περιεχόμενό της.

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 600/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων που εφαρμόζονται στις αλιευτικές δραστηριότητες στη ζώνη της σύμβασης για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής (ΕΕ L 97, σ. 1).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 601/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για τον καθορισμό ορισμένων μέτρων ελέγχου που εφαρμόζονται στις αλιευτικές δραστηριότητες στη ζώνη της σύμβασης για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 3943/90, (ΕΚ) 66/98 και (ΕΚ) 1721/1999 (ΕΕ L 97, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Νοεμβρίου 2015 — London Borough of Ealing κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-633/15)

(2016/C 059/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: London Borough of Ealing

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το Ηνωμένο Βασίλειο, βάσει του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 133 της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾, να επιβάλλει την κατά το στοιχείο δ' του εν λόγω άρθρου προϋπόθεση όσον αφορά οργανισμούς δημοσίου δικαίου i) σε περιπτώσεις που οι σχετικές πράξεις φορολογούνται στο Ηνωμένο Βασίλειο την 1η Ιανουαρίου 1989, αλλά άλλες συνδεδεμένες με τον αθλητισμό υπηρεσίες απαλλάσσονταν την ημερομηνία αυτή και ii) σε περιπτώσεις που για τις σχετικές πράξεις δεν είχε προηγουμένως χορηγηθεί απαλλαγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, πριν το Ηνωμένο Βασίλειο επιδιώξει να επιβάλει την προϋπόθεση του άρθρου 133, στοιχείο δ';

- 2) Εάν η απάντηση στο ως άνω ερώτημα 1 είναι καταφατική, μπορεί το Ηνωμένο Βασίλειο να επιβάλλει την κατά το στοιχείο δ' του άρθρου 133 της βασικής οδηγίας ΦΠΑ προϋπόθεση όσον αφορά οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δημοσίου δικαίου, χωρίς να επιβάλλει την εν λόγω προϋπόθεση και όσον αφορά οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που δεν διέπονται από το δημόσιο δίκαιο;
- 3) Εάν η απάντηση στο ως άνω ερώτημα 2 είναι καταφατική, μπορεί το Ηνωμένο Βασίλειο να αποκλείει όλους τους οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δημοσίου δικαίου από τη δυνατότητα απαλλαγής βάσει του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', χωρίς να εξετάζει, σε κάθε κατ' ιδίαν περίπτωση, εάν η χορήγηση της απαλλαγής ενδέχεται να δημιουργήσει κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού σε βάρος των εμπορικών επιχειρήσεων που υπόκεινται στον ΦΠΑ;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 2 Δεκεμβρίου 2015 — Minister for Justice and Equality κατά Tomas Vilkas

(Υπόθεση C-640/15)

(2016/C 059/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Minister for Justice and Equality

Εφεσίβλητος: Tomas Vilkas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προβλέπεται και/ή επιτρέπεται από το άρθρο 23 της αποφάσεως-πλαίσιου (¹) να συμφωνηθεί, περισσότερες από μία φορές, νέα ημερομηνία παραδόσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ισχύει τούτο σε όλες τις κατωτέρω περιπτώσεις (ή σε κάποια από αυτές): ήτοι, όταν η παράδοση του καταζητουμένου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2 [του άρθρου 23], κατέστη αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, με αποτέλεσμα να συμφωνηθεί νέα ημερομηνία παραδόσεως, και διαπιστώνεται ότι το γεγονός ανωτέρας βίας
- i) συνεχίζεται ή
- ii) αφού έπαυσε, εμφανίζεται εκ νέου ή

- iii) έπαυσε, αλλά έχουν προκύψει διαφορετικά τέτοια γεγονότα, τα οποία έχουν καταστήσει ή είναι ικανά να καταστήσουν αδύνατη την παράδοση του καταζητουμένου εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας που προσδιορίζεται με αναφορά στην εν λόγω νέα ημερομηνία παραδόσεως;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2015 η Viasat Broadcasting UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Viasat Broadcasting UK Ltd (εκπρόσωποι: M. Honoré και S. Kalsmose-Hjelmborg, advokater)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: TV2 Danmark A/S, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Δανίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark κατά Επιτροπής (πρώτο αίτημα),
- να ανατρέξει το τμήμα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark κατά Επιτροπής, με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο έκρινε βάσιμο το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας (δεύτερο αίτημα),
- να δεχθεί τα αιτήματα της Επιτροπής όσον αφορά την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η TV2 και το Βασίλειο της Δανίας και
- να καταδικάσει την TV2/Danmark και το Βασίλειο της Δανίας, προσφεύγοντες πρωτοδίκως, στα δικαστικά έξοδα της Viasat.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά το πρώτο αίτημα, η Viasat ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, εσφαλμένα, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα έσοδα από τις διαφημίσεις που εισέπραξε η TV2 Reklame A/S το 1995 και το 1995 συνιστούσαν κρατική ενίσχυση.

Η Viasat υποστηρίζει επιπλέον ότι τα διαφημιστικά έσοδα του 1995 και του 1996 συνεπάγονταν τη μεταβίβαση κρατικών πόρων, δεδομένου ότι τα διαφημιστικά έσοδα μεταφέρονταν μέσω της εταιρίας TV2 Reklame A/S και του Ταμείου TV2, που ήταν αμφότερα υπό κρατικό έλεγχο. Περαιτέρω, η πραγματική χρήση των πόρων αποφαιζόταν από τον Υπουργό Πολιτισμού (Kulturministeren) και την Κοινοβουλευτική Επιτροπή Οικονομικών (Folketingets Finansudvalg). Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης εσφαλμένα ότι η TV2 είχε εκ του νόμου δικαίωμα επί των πόρων του Ταμείου TV2 ή επί τμημάτων αυτών.

Όσον αφορά το δεύτερο αίτημα, η Viasat υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε δεχόμενο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι πληρούτο εν προκειμένω η δεύτερη προϋπόθεση Altmark (σκέψεις 88 έως 111). Η Viasat παρατηρεί ότι, στην απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει μόνον την ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως την οποία η Επιτροπή, κατά την άποψη του Γενικού Δικαστηρίου, θα έπρεπε να είχε υποβάλει με τα υπομνήματά της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να εξετάσει την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο στα σημεία 114 έως 116 της προσβαλλομένης αποφάσεως από το οποίο να προκύπτει ότι η δεύτερη προϋπόθεση Altmark περιλαμβάνει μια απαίτηση αποτελεσματικότητας εκ μέρους του δικαιούχου της αντισταθμίσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο, συνεπώς, έπρεπε να είχε αποφανθεί επί του αν η Επιτροπή μπορούσε βάσιμως να απαιτήσει, στο πλαίσιο της δεύτερης προϋποθέσεως Altmark, ότι προβλεψιμότητα δεν έπρεπε να υπάρχει μόνον όσον αφορά τα μελλοντικά έσοδα του TV2 από τη διαφήμιση (δηλαδή το εισόδημα), αλλά και όσον αφορά το κόστος που συνδέεται με τον υπολογισμό της αντισταθμίσεως.

Η Viasat ισχυρίζεται ότι η απαίτηση της Επιτροπής για επαρκή βαθμό διαφάνειας σε σχέση με το κόστος αποτελεί λογική και αναγκαία συνέπεια της ευρείας ελευθερίας που έχει ένας πάροχος δημόσιας υπηρεσίας στους τομείς του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης: βλ., μεταξύ άλλων, σκέψη 214 της αποφάσεως BUPA κατά Επιτροπής, T-289/03, EU:T:2008:29.

Η ανάγκη για διαφάνεια όσον αφορά το κόστος έχει επίσης σημασία και σε σχέση με τα λοιπά κριτήρια Altmark: βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου Viasat κατά Επιτροπής, T-125/12, EU:T:2015:687, σκέψεις 80 έως 83.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen (Γερμανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2015 — Ποινική δίκη κατά Robert Caldararu

(Υπόθεση C-659/15)

(2016/C 059/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgerichts Bremen (Γερμανία).

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Robert Caldararu

Παρισταμένης της: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού (2002/584/ΔΕΥ) του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η έκδοση με σκοπό την εκτέλεση ποινής, όταν υφίστανται σοβαρές ενδείξεις ότι οι συνθήκες κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος θίγουν τα θεμελιώδη δικαιώματα του ενδιαφερόμενου προσώπου και τις γενικές αρχές του δικαίου όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 ΣΕΕ, ή υπό την έννοια ότι στις περιπτώσεις αυτές το κράτος μέλος εκτελέσεως δύναται ή οφείλει να εξαρτά την απόφασή του επί του επιτρεπτού της εκδόσεως από την παροχή εγγυήσεων όσον αφορά την εξασφάλιση συγκεκριμένων συνθηκών κρατήσεως; Μήπως δύναται ή οφείλει το κράτος μέλος εκτελέσεως να θέσει συναφώς συγκεκριμένες ελάχιστες προδιαγραφές ως προς τις συνθήκες κρατήσεως που πρέπει να εξασφαλισθούν;
- 2) Πρέπει το άρθρο 5 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (2002/584/ΔΕΥ) να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η δικαστική Αρχή εκδόσεως του εντάλματος είναι επίσης αρμόδια να παράσχει εγγυήσεις ως προς την εξασφάλιση συγκεκριμένων συνθηκών κρατήσεως ή πρέπει το ζήτημα της παροχής εγγυήσεων να ρυθμίζεται με βάση το εθνικό σύστημα κατανομής αρμοδιοτήτων το οποίο ισχύει στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002 L 190, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2015 η Viasat Broadcasting UK Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Viasat Broadcasting UK Ltd (εκπρόσωποι: M. Honoré και S. Kalsmose-Hjelmberg, advokater)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Δανίας, TV2/Danmark A/S

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd κατά Επιτροπής, και
- να ακυρώσει την απόφαση 2011/839/ΕΕ ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2011, σχετικά με τα μέτρα που εφάρμοσε το Δανικό Δημόσιο υπέρ του TV2/Danmark (ΕΕ L 340, σ. 1), και
- να καταδικάσει την καθής πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα της Viasat τόσο στην πρωτόδικη όσο και στην αναιρετική διαδικασία, ή
επικουρικώς,
- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Viasat υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δίκαιο κρίνοντας ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της βάσει του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη το γεγονός ότι χορηγήθηκε ενίσχυση στον TV2 χωρίς να τηρηθούν οι θεμελιώδεις αρχές της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας ως προς το κόστος.

Ειδικότερα, η Viasat ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δίκαιο 1) στηριζόμενο στην απόφαση M6 και στη σχετική νομολογία για να απορρίψει τα αιτήματα της Viasat, 2) εκτιμώντας ότι η επιχειρηματολογία της Viasat οδηγεί σε «λογικό αδιέξοδο», 3) απορρίπτοντας τη σημασία των ανακοινώσεων της Επιτροπής, αφενός, του 2005 και του 2011, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, και, αφετέρου, του 2009, σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στη δημόσια ραδιοτηλεόραση, 4) κρίνοντας ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής του 2001, σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις που αφορούν τις δημόσιες υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, εμπόδισε την Επιτροπή να εφαρμόσει τη μεθοδολογία η οποία, κατά τη Viasat, απορρέει από το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Απόφαση 2011/839/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2011, σχετικά με τα μέτρα (C 2/03) που εφάρμοσε η Δανία υπέρ του TV2/Danmark (ΕΕ L 340, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-665/15)

(2016/C 059/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Guerra e Andrade και J. Hottiaux)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει ότι, παραλείποντας να θέσει σε λειτουργία το ενωσιακό δίκτυο αδειών οδήγησης, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 5, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/126/ΕΚ ⁽¹⁾.

— Να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από την οδηγία 2006/126 και τη νομολογία προκύπτει ότι στο κράτος μέλος εκδόσεως της άδειας οδήγησε αποκείται να εξακριβώσει αν πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις για την έκδοση της άδειας οδήγησε.

Εντούτοις, αν το Πορτογαλικό κράτος δεν συνδέεται με το ενωσιακό δίκτυο αδειών οδήγησε (RESPER), δεν μπορεί να εξακριβώσει αν πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις για την έκδοση της άδειας οδήγησε. Δεν μπορεί, μεταξύ άλλων, να εξακριβώσει αν ο υποψήφιος είναι ήδη κάτοχος άλλης άδειας οδήγησε σε άλλο κράτος μέλος.

Εξάλλου, λόγω της μη συνδέσεως της Πορτογαλίας με το δίκτυο RESPER, τα υπόλοιπα κράτη μέλη δεν μπορούν να εξακριβώνουν, από κοινού με την Πορτογαλία, αν πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις για την έκδοση της άδειας οδήγησε.

Επιπλέον, τα υπόλοιπα κράτη μέλη δεν μπορούν να διενεργήσουν κανέναν έλεγχο, από κοινού με την Πορτογαλία, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες προδήλως δεν πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις για την έκδοση άδειας οδήγησε.

Κατά συνέπεια, λόγω της μη συνδέσεως της Πορτογαλίας με το δίκτυο RESPER, η Πορτογαλική Δημοκρατία υπονομεύει τον θεμελιώδη σκοπό της οδηγίας 2006/126, ο οποίος συνίσταται στη βελτίωση της οδικής ασφάλειας, μέσω της διευκόλυνσε της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων.

Το άρθρο 7, παράγραφος 5, στοιχείο δ', της οδηγίας ορίζει σαφώς ότι τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν το ενωσιακό δίκτυο αδειών οδήγησε και, ιδίως, να μην επιτρέπουν την κατοχή περισσότερων της μιας αδειών οδήγησε.

Το άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε εφαρμογή τις διατάξεις αυτές από τις 19 Ιανουαρίου 2013.

(¹) Οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησε (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 403, σ. 18).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Orange Polska κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-486/11) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Πολωνική αγορά τηλεπικοινωνιών — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ — Προϋποθέσεις επιβληθείσες από τον ιστορικό επιχειρηματικό φορέα εκμεταλλεύσεως προκειμένου να επιτρέψει την έναντι καταβολής αντιτίμου πρόσβαση νέων φορέων στο ευρυζωνικό δίκτυο και τις υπηρεσίες χονδρικής προσβάσεως — Έννομο συμφέρον για τη διαπίστωση παραβάσεως — Πρόστιμα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Αναλογικότητα — Πλήρης δικαιοδοσία — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων του 2006)

(2016/C 059/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Orange Polska S.A., πρώην Telekomunikacja Polska S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, δικηγόροι, A. Howard, barrister, και C. Vajda, QC, στη συνέχεια M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard και D. Beard, QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Gencarelli, K. Mojzesowicz και G. Koleva, στη συνέχεια K. Mojzesowicz, G. Koleva και M. Malferrari και τέλος G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier και J. Szczodrowski)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: P. Rosiak και K. Karasiewicz, δικηγόροι)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: European Competitive Telecommunications Association (εκπρόσωποι: αρχικώς Π. Αλεξιάδης και J. MacKenzie, στη συνέχεια J. MacKenzie, solicitors)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ολικής ή μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2011) 4378 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ (υπόθεση COMP/39.525 — Πολωνικές τηλεπικοινωνίες), και, αφετέρου, αίτημα μειώσεως του ποσού του προστίμου που επέβαλε η Επιτροπή με το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Orange Polska S.A. φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Οι Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji και European Competitive Telecommunications Association φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 340 της 19.11.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — SNCF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-242/12) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ της Sernam SCS — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και ανακεφαλαιοποίηση, εγγυήσεις και εγκατάλειψη απαιτήσεων της SNCF έναντι της Sernam — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά — Καταχρηστική εφαρμογή της ενισχύσεως — Ανάκτηση — Οικονομική συνέχεια — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή)

(2016/C 059/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Beurier, O. Billard και V. Landes, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και B. Stromsky)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Colas και J. Gstalter, στη συνέχεια D. Colas και J. Rossi και, τέλος, D. Colas και J. Bousin)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Mory SA, υπό εκκαθάριση (Pantin, Γαλλία) και Mory Team, υπό εκκαθάριση (Pantin) (εκπρόσωποι: B. Vatiez και F. Loubières, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2012/398/ΕΕ της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.12522 (C 37/08) — Γαλλία — Εφαρμογή της απόφασης «Sernam 2» (ΕΕ L 195, σ. 19).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή της Société nationale des chemins de fer français (SNCF).
- 2) Η SNCF φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 4) Οι Mory και Mory Team φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/13) ⁽¹⁾

(Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών γλωσσών — Γλώσσα επικοινωνίας με τους υποψηφίους του διαγωνισμού — Κανονισμός 1 — Άρθρο 18, παράγραφος 1, άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, και άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)

(2016/C 059/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τους P. Gentili και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall, B. Eggers και G. Gattinara)

Παραμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και B. Beutler)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της προκήρυξης του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/249/13, για την κατάρτιση δύο εφεδρικών πινάκων επιτυχόντων για την κάλυψη κενών θέσεων διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς της μακροοικονομίας και των χρηματοοικονομικών οικονομικών (ΕΕ 2013, C 75 Α, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/249/13, για την κατάρτιση δύο εφεδρικών πινάκων επιτυχόντων για την κάλυψη κενών θέσεων διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς της μακροοικονομίας και των χρηματοοικονομικών οικονομικών.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ιταλική Δημοκρατία.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα που αφορούν τις αιτήσεις τους παρεμβάσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 207 της 20.7.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-295/13) ⁽¹⁾

(Γλωσσικό καθεστώς — Διορθωτικά σε προκήρυξεις γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων — Νέες διαδικασίες διαγωνισμών — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών γλωσσών — Γλώσσα επικοινωνίας με τους υποψηφίους του διαγωνισμού — Κανονισμός 1 — Άρθρο 1δ, παράγραφος 1, άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, και άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)

(2016/C 059/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τους P. Gentili και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall, B. Eggers και G. Gattinara)

Παραμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του διορθωτικού στην προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/177/10, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς της ευρωπαϊκής δημόσιας διοίκησης, του δικαίου, της οικονομίας, του λογιστικού ελέγχου και των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών (ΕΕ 2013, C 82 Α, σ. 1), καθώς και του διορθωτικού στις προκήρυξεις γενικών διαγωνισμών EPSO/AD/178/10 και EPSO/AD/179/10 για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων επιτυχόντων για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς, αντιστοίχως, της τεκμηρίωσης/πληροφορικής και των οπτικοακουστικών μέσων (ΕΕ 2013, C 82 Α, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το δημοσιευθέν στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Μαρτίου 2013 διορθωτικό στην προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/177/10, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς της ευρωπαϊκής δημόσιας διοίκησης, του δικαίου, της οικονομίας, του λογιστικού ελέγχου και των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών, και το δημοσιευθέν στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Μαρτίου 2013 διορθωτικό στις προκηρύξεις γενικών διαγωνισμών EPSO/AD/178/10 και EPSO/AD/179/10 για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων επιτυχόντων για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στους τομείς, αντιστοίχως, της τεκμηρίωσης/πληροφορικής και των οπτικοακουστικών μέσων, δεδομένης της φύσεως και του περιεχόμενου τους που προσδιορίστηκαν στις σκέψεις 68 έως 70 της παρούσας αποφάσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ιταλική Δημοκρατία.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα που αφορούν την αίτησή του παρεμβάσεως.

(¹) ΕΕ C 207 της 20.7.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-510/13) (¹)

(Γλωσσικό καθεστώς — Προκήρυξη γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη μεταφραστών — Επιλογή της δεύτερης γλώσσας μεταξύ τριών γλωσσών — Γλώσσα επικοινωνίας με τους υποψηφίους του διαγωνισμού — Κανονισμός 1 — Άρθρο 1δ, παράγραφος 1, άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, και άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)

(2016/C 059/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τους P. Gentili και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Gattinara)

Παραμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. García-Valdecasas Dorrego, abogado del Estado)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και B. Beutler)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της προκήρυξεως των γενικών διαγωνισμών EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 και EPSO/AD/266/13, για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων για μελλοντικές προσλήψεις μεταφραστών δανικής, αγγλικής, γαλλικής, ιταλικής, μαλτέζικης, ολλανδικής και ολοβενικής, αντιστοίχως, γλώσσας (ΕΕ 2013, C 199 A, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την προκήρυξη των γενικών διαγωνισμών EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 και EPSO/AD/266/13, για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων για μελλοντικές προσλήψεις μεταφραστών δανικής, αγγλικής, γαλλικής, ιταλικής, μαλτέζικης, ολλανδικής και σλοβενικής, αντιστοίχως, γλώσσας.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ιταλική Δημοκρατία.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα που αφορούν τις αιτήσεις τους παρεμβάσεως.

(¹) EE C 336 της 16.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-515/13 και T-719/13) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Ναυπηγική βιομηχανία — Φορολογικές διατάξεις εφαρμοστέες σε ορισμένες συμφωνίες που έχουν συναφθεί για τη χρηματοδότηση και την αγορά πλοίων — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται εν μέρει ασύμβατη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη που αφορά τον προσφεύγοντα ατομικά — Παραδεκτό — Πλεονέκτημα — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Επηρεασμός του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου — Νόθευση του ανταγωνισμού — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2016/C 059/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Díaz Abad, στη συνέχεια M. Sampol Pucurull, abogados del Estado) (υπόθεση T-515/13)· Lico Leasing, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Μαδρίτη) (εκπρόσωποι: M. Merola και A. Sánchez, δικηγόροι) (υπόθεση T-719/13)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier και P. Němečková)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2014/200/ΕΕ της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2013, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21233 C/11 (πρώην NN/11, πρώην CP 137/06) που έθεσε σε εφαρμογή η Ισπανία — Φορολογικό καθεστώς που διέπει ορισμένες συμφωνίες χρηματοδοτικής μίσθωσης, γνωστό και ως «ισπανικό φορολογικό καθεστώς χρηματοδοτικής μίσθωσης» (ΕΕ 2014, L 114, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση 2014/200/ΕΕ της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 2013, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21233 C/11 (πρώην NN/11, πρώην CP 137/06) που έθεσε σε εφαρμογή η Ισπανία — Φορολογικό καθεστώς που διέπει ορισμένες συμφωνίες χρηματοδοτικής μίσθωσης, γνωστό και ως «ισπανικό φορολογικό καθεστώς χρηματοδοτικής μίσθωσης».

2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου της Ισπανίας, της Lico Leasing, SA και της Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reversión, SA.

(¹) EE C 336 της 16.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Bice International κατά ΓΕΕΑ — Bice (bice)

(Υπόθεση T-624/14) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα bice — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα 1926 BiCE RISTORANTE — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009)

(2016/C 059/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bice International Ltd (Ντουμπάι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Gibb, solicitor, και D. McFarland, barrister, στη συνέχεια D. McFarland)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bice AG (Baar, Ελβετία) (εκπρόσωπος: D. Pauli, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Μαΐου 2014 (υπόθεση R 1249/2013-1), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ των Bice International Ltd και Bice AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Bice International Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 351 της 6.10.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Olympus Medical Systems κατά ΓΕΕΑ (3D)

(Υπόθεση T-79/15) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος 3D — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2016/C 059/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Olympus Medical Systems Corp. (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: Ebert-Weidenfeller και C. Opatz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: K. Doherty και A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1708/2014-2), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου 3D ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Olympus Medical Systems Corp.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-673/14) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μεταφορές — Σύσταση της *Airport Handling SpA* — Απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Μέτρα ενισχύσεων τα οποία είχαν πλήρως εφαρμοσθεί κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής — Απαράδεκτη)

(2016/C 059/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενος από τους S. Fiorentino και A. De Stefano, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Conte και S. Noë)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2014) 4537 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου, βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σχετικά με τη σύσταση της εταιρίας *Airport Handling* [κρατική ενίσχυση SA.21420 (2014/C) (πρώην 20 14/NN) (πρώην 20 13/PN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 409 της 17.11.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2015 — Cofely Solelec κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-224/15) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Διαδικασία διαγωνισμού — Απόρριψη της προσφοράς υποψηφίου — Ανάκληση της προσβαλλομένης πράξεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 059/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προφεύγουσες: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Λουξεμβούργο), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Λουξεμβούργο) και Cofely Fabricom (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν V. Elvinger και S. Marx, εν συνεχεία δε S. Marx, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Chrétien και M. Mraz)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως αριθ. 103299 της Γενικής Διευθύνσεως Υποδομών και Υλικοτεχνικής Υποστηρίξεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 27ης Απριλίου 2015, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά που είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες σχετικά με την παρτίδα αριθ. 75, «ηλεκτρισμός — ρεύμα υψηλής ισχύος», στο πλαίσιο του διαγωνισμού με στοιχεία αναφοράς INLO-D-UPIL-T-14-AO4, σχετικά με το σχέδιο επεκτάσεως και ανακαινίσεως του κτηρίου Konrad Adenauer στην Πόλη του Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), και με την οποία η εκτέλεση της συμβάσεως ανατέθηκε σε άλλον υποψήφιο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η απόφαση επί της υπό κρίση προσφυγής.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι *Cofely Solelec*, *Mannelli & Associés SA* και *Cofely Fabricom*.

(¹) EE C 205 της 22.6.2015.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-543/15 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — REACH — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Εγγραφή εταιρίας, ως προμηθευτή δραστικής ουσίας, στον κατάλογο του άρθρου 95 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2016/C 059/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)· Ecolab Deutschland GmbH (Monheim-sur-le-Rhin, Γερμανία), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Γερμανία) και Diversey Europe Operations BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, M. Grunchard και P. Sellar, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: C. Buchanan και W. Broere)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του ECHA της 17ης Ιουνίου 2015, με την οποία η εταιρία O. περιελήφθη, ως προμηθευτής δραστικής ουσίας, στον κατάλογο του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167, σ. 1).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
 - 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.
-

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann κ.λπ. κατά ECHA

(Υπόθεση T-669/15 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — REACH — Διάθεση στην αγορά και χρήση βιοκτόνων — Εγγραφή εταιρίας, ως προμηθευτή δραστικής ουσίας, στον κατάλογο του άρθρου 95 του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος]

(2016/C 059/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)· Ecolab Deutschland GmbH (Monheim-sur-le-Rhin, Γερμανία), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Γερμανία)· και Diversey Europe Operations BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, M. Grunchard και P. Sellar, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: C. Buchanan και W. Broere)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης του ECHA της 17ης Ιουνίου 2015, με την οποία η εταιρία Ο. περιελήφθη, ως προμηθευτής δραστικής ουσίας, στον κατάλογο του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167, σ. 1).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2015 — PAN Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-600/15)

(2016/C 059/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Βέλγιο), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. Kloostra, A. van den Biesen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1295 της Επιτροπής⁽¹⁾· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 ⁽²⁾, καθώς και τα παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού αυτού, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό και εγκρίνοντας τη διάθεση της ουσίας sulfoxaflor στην αγορά. Συγκεκριμένα:
 - η Επιτροπή ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 και/ή δεν τήρησε τις απαιτήσεις τις οποίες θέτει ο κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 σχετικά με την έγκριση δραστικών ουσιών·
 - η Επιτροπή ενήργησε επίσης κατά παράβαση του άρθρου 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 6, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009, καθώς και των σημείων 1.1 και 2.2 του παραρτήματος ΙΙ του ίδιου κανονισμού και/ή δεν τήρησε τις απαιτήσεις τις οποίες θέτει ο εν λόγω κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 σχετικά με την έγκριση δραστικών ουσιών· και
 - η Επιτροπή ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 4 και του άρθρου 6, σημείο ι, του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 και/ή δεν τήρησε τις απαιτήσεις τις οποίες θέτει ο εν λόγω κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 σχετικά με την έγκριση δραστικών ουσιών.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θίγει το δικαίωμα ιδιοκτησίας και την επιχειρηματική ελευθερία των μελισσοκόμων, όπως αυτά κατοχυρώνονται αντιστοίχως στα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽³⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, παρέβη την υποχρέωσή της για συνέπεια στις αποφάσεις που λαμβάνει και αθέτησε το καθήκον μερίμνας το οποίο υπέχει.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1295 της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2015, για την έγκριση της δραστικής ουσίας sulfoxaflor, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ L 199, σ. 8).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 309, σ. 1).

⁽³⁾ Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2000, C 326, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2015 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-630/15)

(2016/C 059/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Scandlines Danmark ApS (Κοπεγχάγη, Δανία), Scandlines Deutschland GmbH (Αμβούργο, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2015 όσον αφορά την κρατική ενίσχυση SA.39078 (2014/N) (Δανία) για τη χρηματοδότηση του σχεδίου μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους:

1. Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η χρηματοδότηση προς την Femern A/S για τις σιδηροδρομικές συνδέσεις με την ενδοχώρα στη Δανία δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
2. Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα μέτρα ενισχύσεως προς τη Femern A/S για τη μόνιμη ζεύξη είναι συμβατά με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή έσφαλε και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ως αναλογικό το σχέδιο μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt. Η Επιτροπή έσφαλε επίσης και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και το κριτήριο σταθμίσεως και όσον αφορά την ενεργοποίηση των κρατικών εγγυήσεων.
3. Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωσή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία ελέγχου. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι υπάρχουν ενδείξεις περί σοβαρών δυσχερειών όσον αφορά τη διάρκεια και τις συνθήκες της διαδικασίας προκαταρκτικού ελέγχου. Επιπροσθέτως, προβάλλουν την ανεπάρκεια και τη μη πληρότητα της αναλύσεως όσον αφορά τη χρηματοδότηση της Femern A/S για τις σιδηροδρομικές συνδέσεις με την ενδοχώρα στη Δανία, όσον αφορά το κοινό ευρωπαϊκό ενδιαφέρον του σχεδίου μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt, όσον αφορά την αναγκαιότητα και αναλογικότητα της ενισχύσεως και, τέλος, όσον αφορά την πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και το κριτήριο σταθμίσεως.
4. Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολόγησεως. Η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την κρίση της όσον αφορά τις σιδηροδρομικές συνδέσεις με την ενδοχώρα στη Δανία, όσον αφορά το κοινό ευρωπαϊκό ενδιαφέρον του σχεδίου μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt, όσον αφορά την αναγκαιότητα και αναλογικότητα της ενισχύσεως και, τέλος, όσον αφορά την πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και το κριτήριο σταθμίσεως.

Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2015 — Stena Line Scandinavia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-631/15)

(2016/C 059/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stena Line Scandinavia AB (Γκέτεμποργκ, Σουηδία) (εκπρόσωποι: P. Alexiadis, Solicitor, L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2015 όσον αφορά την κρατική ενίσχυση SA.39078 (2014/N) (Δανία) για τη χρηματοδότηση του σχεδίου μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους:

1. Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η χρηματοδότηση προς την Femern A/S για τις σιδηροδρομικές συνδέσεις με την ενδοχώρα στη Δανία δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

2. Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα μέτρα ενισχύσεως προς τη Femern A/S για τη μόνιμη ζεύξη είναι συμβατά με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή έσφαλε και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ως αναλογικό το σχέδιο μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt. Η Επιτροπή έσφαλε επίσης και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και το κριτήριο σταθμίσεως και όσον αφορά την ενεργοποίηση των κρατικών εγγυήσεων.
3. Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωσή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία ελέγχου. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι υπάρχουν ενδείξεις περί σοβαρών δυσχερειών όσον αφορά τη διάρκεια και τις συνθήκες της διαδικασίας προκαταρκτικού ελέγχου. Επιπροσθέτως, προβάλλει την ανεπάρκεια και τη μη πληρότητα της ανάλυσεως όσον αφορά τη χρηματοδότηση της Femern A/S για τις σιδηροδρομικές συνδέσεις με την ενδοχώρα στη Δανία, όσον αφορά το κοινό ευρωπαϊκό ενδιαφέρον του σχεδίου μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt, όσον αφορά την αναγκαιότητα και αναλογικότητα της ενισχύσεως και, τέλος, όσον αφορά την πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και το κριτήριο σταθμίσεως.
4. Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολόγησεως. Η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την κρίση της όσον αφορά τις σιδηροδρομικές συνδέσεις με την ενδοχώρα στη Δανία, όσον αφορά το κοινό ευρωπαϊκό ενδιαφέρον του σχεδίου μόνιμης ζεύξης Fehmarn Belt, όσον αφορά την αναγκαιότητα και αναλογικότητα της ενισχύσεως και, τέλος, όσον αφορά την πρόληψη των αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και το κριτήριο σταθμίσεως.

Αγωγή της 19ης Νοεμβρίου 2015 — Guardian Europe κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-673/15)

(2016/C 059/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: F. Louis, δικηγόρος, και C. O'Daly, Solicitor)

Εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- (1) να επιδικάσει υπέρ της ενάγουσας αποζημίωση προς αποκατάσταση των ακόλουθων ζημιών οι οποίες προκλήθηκαν συνεπεία της παραλείψεως του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί εντός εύλογου χρόνου και οι οποίες συνίστανται: (α) στα σχετιζόμενα με εγγύηση έξοδα που ανέρχονται σε 936 000 ευρώ· (β) στο κόστος λόγω απώλειας ευκαιριών/διαφυγόν κέρδος που ανέρχεται σε 1 671 000 ευρώ· και (γ) στην ηθική βλάβη την οποία υπέστη η ενάγουσα και για την οποία αυτή ζητεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 14,8 εκατομμυρίων ευρώ·
- (2) να επιδικάσει τόκους επί των ποσών που ζητήθηκαν υπό το στοιχείο (1) ανωτέρω, κατά το μέρος που έχει σημασία εν προκειμένω, με το μέσο επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένο κατά 2 εκατοστιαίες μονάδες·
- (3) να επιδικάσει υπέρ της ενάγουσας αποζημίωση προς αποκατάσταση των ζημιών οι οποίες προκλήθηκαν συνεπεία της παραβιάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής και του Γενικού Δικαστηρίου, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, δηλαδή να επιδικάσει ως αποζημίωση τα εξής ποσά που αφορούν: (α) τα σχετιζόμενα με εγγύηση έξοδα που ανέρχονται σε 1 547 000 ευρώ· (β) το κόστος λόγω απώλειας ευκαιριών/διαφυγόν κέρδος που ανέρχεται σε 9 292 000 ευρώ· και (γ) την ηθική βλάβη την οποία υπέστη η ενάγουσα και για την οποία αυτή ζητεί χρηματική ικανοποίηση ύψους 14,8 εκατομμυρίων ευρώ·
- (4) να επιδικάσει τόκους επί των ποσών που ζητήθηκαν υπό το στοιχείο (3) ανωτέρω, κατά το μέρος που έχει σημασία εν προκειμένω, με το μέσο επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένο κατά 2 εκατοστιαίες μονάδες· και

— (5) να καταδικάσει τους εναγομένους στα σχετικά με την υπό κρίση αγωγή έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ενάγουσα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, η ενάγουσα προβάλλει δύο ισχυρισμούς.

1. Με τον πρώτο ισχυρισμό, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι έχει, έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαίωμα για τη λήψη αποζημιώσεως δυνάμει των άρθρων 268 ΣΛΕΕ και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ λόγω της προσβολής, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, των δικαιωμάτων της να εκδικαστεί η υπόθεσή της εντός εύλογου χρόνου, τα οποία αντλούνται από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Κατά την ενάγουσα, η παράλειψη εκδόσεως αποφάσεως εντός εύλογου χρόνου προκάλεσε σ' αυτήν ζημιές τριών ειδών μεταξύ της 12ης Φεβρουαρίου 2010 και της 27ης Σεπτεμβρίου 2012: (1) αυξημένα έξοδα σχετιζόμενα με τραπεζική εγγύηση καλύπτουσα το ποσό του προστίμου που η ενάγουσα δεν κατέβαλε αμέσως στην Επιτροπή κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως C(2007)5791 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2007, στην υπόθεση COMP/39165 — Επίπεδο γυαλί· (2) κόστος λόγω απώλειας ευκαιριών διότι το χαμηλό επιτόκιο επί του ποσού του προστίμου, ποσού το οποίο όψιμα επιστράφηκε μερικώς στην ενάγουσα κατόπιν της αποφάσεως του Δικαστηρίου του 2014, ήταν πολύ χαμηλότερο από τη δυνητική απόδοση που η ενάγουσα θα μπορούσε να έχει επιτύχει εάν, αντί να καταβάλει τα χρήματα αυτά στην Επιτροπή το 2008, τα είχε επενδύσει στην επιχειρηματική δραστηριότητά της· και (3) ηθική βλάβη λόγω της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία εσφαλμένως επιβλήθηκε το υψηλότερο πρόστιμο στην ενάγουσα τον Νοέμβριο 2007 και λόγω της παραλείψεως του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί εντός εύλογου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη ότι τούτο μόνον όψιμα επανορθώθηκε από το Δικαστήριο τον Νοέμβριο 2014.
2. Με τον δεύτερο ισχυρισμό, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι έχει, έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαίωμα για τη λήψη αποζημιώσεως δυνάμει των άρθρων 268 ΣΛΕΕ και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ διότι τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και το Γενικό Δικαστήριο προδήλως παραβίασαν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και προέβησαν σε διάκριση εις βάρος της ενάγουσας. Με την απόφαση C(2007)5791 τελικό, της 28ης Νοεμβρίου 2007, στην υπόθεση COMP/39165 — Επίπεδο γυαλί, η Επιτροπή εσφαλμένως απέκλεισε τις εσωτερικές πωλήσεις όταν προέβη σε υπολογισμό των επιβληθέντων στους λοιπούς αποδέκτες της εν λόγω αποφάσεως προστίμων και παρέλειψε να επανορθώσει την επακόλουθη διάκριση εις βάρος της ενάγουσας, η οποία, ως παραγωγός που δεν είναι καθέτως οργανωμένη, ουδόλως είχε εσωτερικές πωλήσεις. Κατά την ενάγουσα, το Γενικό Δικαστήριο επαύξησε το σφάλμα της Επιτροπής ως εκ του ότι επικύρωσε τον εκ μέρους της αποφάσεως της Επιτροπής αποκλεισμό των ως άνω εσωτερικών πωλήσεων από τον υπολογισμό των προστίμων. Το σφάλμα αυτό διορθώθηκε από το Δικαστήριο μόλις τον Νοέμβριο 2014, όταν το τελευταίο αυτό θεσμικό όργανο προέβη σε μείωση του επιβληθέντος με την απόφαση της Επιτροπής προστίμου κατά 44,4 εκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο, η μείωση αυτή δεν παρείχε αντιστάθμισμα για τη ζημία την οποία υπέστη η ενάγουσα από τον Νοέμβριο 2007 έως τον Νοέμβριο 2014 και η οποία προκλήθηκε ως εκ του ότι είχε επιβληθεί στην ενάγουσα ένα διογκωμένο πρόστιμο, το οποίο καθιστούσε εμφανές ότι η ενάγουσα έφερε ιδιαίτερη ευθύνη όσον αφορά τη σχετική με το επίπεδο γυαλί σύμπραξη και το οποίο είχε, επίσης, ως αποτέλεσμα τη δημιουργία επιπρόσθετων οικονομικών βαρών. Η μη σύννομη ενέργεια της Επιτροπής και του Γενικού Δικαστηρίου προκάλεσε στην ενάγουσα ζημιές των ιδίων τριών ειδών με αυτά που περιγράφηκαν αδρομερώς στο πλαίσιο του πρώτου ισχυρισμού, αλλά επί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ήτοι από τον Νοέμβριο 2007 έως τον Νοέμβριο 2014.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2015 ο Patrick Wanège κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-21/15, Wanège κατά Επιτροπής των Περιφερειών

(Υπόθεση T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Patrick Wanège (Dilbeek, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέξει τη διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-21/15 με την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) απέρριψε ως εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησε ο νυν αναηρεσίων στις 5 Φεβρουαρίου 2015 κατά της Επιτροπής των Περιφερειών·
- να κρίνει επί της προσφυγής και να επιδικάσει στον ανααιρεσείοντα τα αιτήματα της προσφυγής του·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Περιφερειών στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των δικών.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεώς του, ο ανααιρεσίων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Πρώτος λόγος, αντλούμενος από παράβαση των άρθρων 51, παράγραφος 1, και 53, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) καθώς και παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαδικών, καθόσον η προβλεπόμενη διμηνιαία προθεσμία για την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, παρεκτενιζόμενη κατά 10 ημέρες λόγω αποστάσεως, υπολογίστηκε από το χρονικό σημείο της παραλαβής της επιδόσεως της τακτοποιήσεως του δικογράφου της προσφυγής και όχι από το χρονικό σημείο της επιδόσεως της προσφυγής, οπότε το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής των Περιφερειών (ΕτΠ) περιελήφθη στη δικογραφία παρά το ότι είχε κατατεθεί εκπροθέσμως· το ΔΔΔ στηρίχθηκε στο υπόμνημα αυτό προκειμένου να απορρίψει με διάταξη την προσφυγή βάσει του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο δε προσφεύγων στερήθηκε τη δυνατότητα να ζητήσει την έκδοση ερήμην αποφάσεως βάσει του άρθρου 121 του Κανονισμού Διαδικασίας.
2. Δεύτερος λόγος, αντλούμενος από την παραβίαση της αρχής της ερμηνείας των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης με γνώμονα το όλο πλαίσιο τους και την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον το ΔΔΔ, στις σκέψεις 64 έως 70 της διατάξεώς του, ερμήνευσε το άρθρο 56 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ) χωρίς να λάβει υπόψη του ούτε το άρθρο 55 ούτε τις αποφάσεις που είχε εκδώσει η ΕτΠ βάσει των διατάξεων αυτών, καθώς και από πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ δεν έλαβε υπόψη του το περιεχόμενο και τον σκοπό των άρθρων 55 και 56 του ΚΥΚ και του άρθρου 3 του παραρτήματος VI του ΚΥΚ, καθώς και των άρθρων 2 και 4 της αποφάσεως 48/03 σχετικά με τις λεπτομέρειες χορηγήσεως των κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως για τις υπερωρίες που πραγματοποιούν ορισμένοι υπάλληλοι των κατηγοριών C και D που υποχρεώνονται να πραγματοποιούν υπερωρίες επί τακτικής βάσεως (στο εξής: απόφαση 48/03).
3. Τρίτος λόγος, αντλούμενος από παραβίαση των αρχών της ερμηνείας των διατάξεων του ΚΥΚ σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και του άρθρου 31 του Χάρτη σύμφωνα με την απόφαση 48/03, καθώς και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως των δικαστικών αποφάσεων και μη τήρηση του σεβασμού του κύρους που πρέπει να αποδίδεται στα διαδικαστικά έγγραφα, καθόσον το ΔΔΔ, στις σκέψεις 71 έως 74 της διατάξεώς του, δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 6 της αποφάσεως 48/03 για την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη, δεν απάντησε επαρκώς κατά νόμον στην επιχειρηματολογία που άντλησε ο προσφεύγων από τις διατάξεις αυτές και παρέβλεψε το αντικείμενο και τον λόγο ασκήσεως της προσφυγής του.
4. Τέταρτος λόγος, αντλούμενος από τη μη τήρηση του σεβασμού του κύρους που πρέπει να αποδίδεται στα διαδικαστικά έγγραφα καθώς και παραβίαση της αρχής της εκτιμήσεως των προσφυγών βάσει των στοιχείων που υπήρχαν κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε, στη σκέψη 77 της διατάξεώς του, ότι ο προσφεύγων στήριζε την επιχειρηματολογία του που αντλείτο από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στις συνέπειες της επίδικης αποφάσεως και, εν πάση περιπτώσει, την απέρριψε βάσει αυτών των συνεπειών, καθώς και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, παραβίαση της αρχής της ερμηνείας των διατάξεων του ΚΥΚ σύμφωνα με την αρχή της ισότητας και παραβίαση της τελευταίας αυτής αρχής, καθόσον το ΔΔΔ, στις σκέψεις 77 καθώς και 78 έως 80 της διατάξεώς του, δεν απάντησε επαρκώς κατά νόμο στην επιχειρηματολογία του.
5. Πέμπτος λόγος, αντλούμενος, αφενός, από μη τήρηση του σεβασμού του κύρους που πρέπει να αποδίδεται στα διαδικαστικά έγγραφα και παράβαση του άρθρου 50, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του Κανονισμού Διαδικασίας του ΔΔΔ, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε, στη σκέψη 82 της διατάξεώς του, ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε ο προσφεύγων δεν στηριζόταν σε καμία επιχειρηματολογία αντίθετα προς τα οριζόμενα από τη διάταξη αυτή και, συνεπώς, ήταν προδήλως απαράδεκτη και, αφετέρου, από το συνακόλουθο παράνομο των σκέψεων 54 έως 57 της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2015 ο Roderich Weissenfels κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-92/14, Weissenfels κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-684/15 P)

(2016/C 059/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Roderich Weissenfels (Freiburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Maximini, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση·
- να δεχθεί τα πρωτόδικα αιτήματα και
- συνεπώς να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να καταβάλει την αιτηθείσα χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης καθώς και τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων βαθμών δικαιοδοσίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προηγούμενης διαδικασίας καθώς και όλων των αναγκαίων εξόδων και δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο ανααιρεσείων.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσως, ο ανααιρεσείων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 24ης Σεπτεμβρίου 2015, Weissenfels κατά Κοινοβουλίου (F-92/14, Συλλογή Υπ. Υπ., EU:F:2015:110).

Προς στήριξη της αιτήσεώς του, ο ανααιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση της επιταγής περί αμεροληψίας (άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

Ο ανααιρεσείων υποστηρίζει ότι τόσο η δίκη που οδήγησε στην έκδοση της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσο και η ίδια η απόφαση χαρακτηρίζονται σταθερά από επαναλαμβανόμενες παραβάσεις της επιταγής περί αμεροληψίας. Οι παραβάσεις αυτές είναι προφανείς τόσο σε παρεπόμενες διαδικασίες όσο και σε παραβάσεις του νόμου που αφορούν την απόφαση.

2. Δεύτερος λόγος: Αρνησιδικία, παραβίαση των αρχών της λογικής και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών σε σχέση με την άρνηση εξέτασως ενδεχόμενης τελέσεως ποινικών αδικημάτων
3. Τρίτος λόγος: Παραβίαση των αρχών της λογικής, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως του επίμαχου συκοφαντικού ισχυρισμού που περιέχεται στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 10ης Απριλίου 2002
4. Τέταρτος λόγος: Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και του αντικειμένου της διαφοράς, παραβίαση των αρχών της λογικής, αμέλεια και παράβαση νόμου σχετική με τη διάθεση προσωπικών δεδομένων του ανααιρεσειόντος

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2015 ο Peter Schönberger κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-14/12 RENV, Schönberger κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-688/15 P)

(2016/C 059/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Peter Schönberger (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: O. Mader, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να δεχτεί τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί την αναίρεση της διατάξεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2015, Schönberger κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (F-14/12 RENV, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2015:112).

Προς στήριξη της αιτήσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει επτά λόγους αναιρέσεως.

1. Πρώτος λόγος: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 81 του Κανονισμού του Διαδικασίας στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και με τον τρόπο αυτό προσέβαλε το δικαίωμά του ακροάσεως και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

2. Δεύτερος λόγος: αντικατάσταση της αιτιολογίας λόγω συνεκτιμήσεως επιχειρημάτων τα οποία προβλήθηκαν εκπροθέσμως

Κατά την άποψη του αναιρεσείοντος, το ΔΔΔ αντικατέστησε παρανόμως αιτιολογία, στηριζόμενο σε επιχειρήματα τα οποία προβλήθηκαν εκπροθέσμως από τον αντίδικο.

3. Τρίτος λόγος: Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών

Κατά την άποψη του αναιρεσείοντος, το ΔΔΔ παραμόρφωσε τη θέση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στο μέτρο που με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δέχεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έκρινε ότι η σύγκριση των προσόντων του αναιρεσείοντος με εκείνα των άλλων προαγώγιμων υπαλλήλων δεν θα είχε οδηγήσει σε προαγωγή του αναιρεσείοντος, καίτοι τούτο απλώς προέβη στη διαπίστωση ότι ο αναιρεσείων δεν θα προαγόταν αυτομάτως εάν υπήρχαν περισσότερες διαθέσιμες θέσεις.

4. Τέταρτος λόγος: εσφαλμένη εφαρμογή ενός κριτηρίου προαγωγής

Ο αναιρεσείων διατείνεται περαιτέρω ότι, κατά την εκτίμηση των προσόντων του, το ΔΔΔ εφάρμοσε εσφαλμένως ένα κριτήριο προαγωγής, το οποίο βαίνει πέραν των κριτηρίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου και είναι ανώφελα αυστηρό, στο μέτρο που απαιτείται να αποδειχθεί ότι ο αναιρεσείων ήταν, μεταξύ των 53 προαγώγιμων υπαλλήλων, ο υπάλληλος με τα υψηλότερα προσόντα.

5. Πέμπτος λόγος: εσφαλμένη συγκριτική αξιολόγηση του βαθμού της υφιστάμενης ευθύνης

Ο αναιρεσείων υποστηρίζει περαιτέρω ότι το ΔΔΔ προέβη σε συγκριτική αξιολόγηση του βαθμού ευθύνης του χωρίς πραγματική βάση και εξέλαβε εσφαλμένως ότι οι προϊστάμενοι τμημάτων είχαν αυτομάτως προτεραιότητα.

6. Έκτος λόγος: εσφαλμένη εκτίμηση του εφαρμοστέου ποσοστού προαγωγής

Ο αναιρεσείων προβάλλει συναφώς ότι το ζήτημα του εφαρμοστέου ποσοστού προαγωγής έγκειται στην ουσία της διαφοράς. Δεν θα έπρεπε, συνεπώς, να εξεταστεί στο πλαίσιο εξετάσεως του παραδεκτού.

7. Έβδομος λόγος: εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Ο αναιρεσείων υποστηρίζει τέλος ότι το ΔΔΔ εφάρμοσε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως εσφαλμένως και χωρίς να λαμβάνει υπόψη την πάγια νομολογία, στο μέτρο που παραγνώρισε το γεγονός ότι παραβιάζεται η αρχή αυτή όταν τα θεσμικά όργανα βαίνουν πέραν της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν και λαμβάνουν αυθαιρέτως μέτρα, τα οποία παραβαίνουν διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγωγή της 25ης Νοεμβρίου 2015 — HTTS κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-692/15)

(2016/C 059/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schlingmann και M. Bever, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει στην ενάγουσα ποσό ύψους 2 516 221,50 ευρώ για αποκατάσταση της υλικής ζημίας και για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης εξαιτίας της εγγραφής της ενάγουσας στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και φορέων που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα V του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 και στο παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους με το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης προσαυξημένο κατά 2 μονάδες, από τις 17 Οκτωβρίου 2015 και μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως του ως άνω ποσού·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα και ιδίως στα έξοδα της ενάγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο που αντλείται από την εκ μέρους του Συμβουλίου –το οποίο την αδικώς ενέγραψε στον κατάλογο προσώπων, οντοτήτων και φορέων, των οποίων δεσμεύθηκαν όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι– παράβαση διατάξεων, οι οποίοι αποβλέπουν στην προστασία ατομικών συμφερόντων και δεν παρέχουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως.

Η ενάγουσα υπέστη υλική ζημία και ηθική βλάβη ως άμεση συνέπεια των περιοριστικών μέτρων που αδικώς έλαβε το Συμβούλιο εις βάρος της.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2015 ο Juha Tapio Silvan κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 22 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-83/14, Silvan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Juha Tapio Silvan (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. de Montigny και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αποφασίσει:

— ακυρώνει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-83/14, (Ταρίο Silva κατά Επιτροπής).

— αποφαινόμενο το ίδιο επί της διαφοράς,

— να αποφασίσει:

— ακυρώνει την απόφαση περί μη προαγωγής του αναιρεσείοντος.

— καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά το παραδεκτό των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν και έχει δύο σκέλη:

— Το πρώτο σκέλος αφορά παράβαση των δικονομικών κανόνων και πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ), κρίνοντας απαράδεκτο τον λόγο ακυρώσεως που αφορά την παράλειψη συγκριτικής εξέτασεως των προσόντων από την ΑΔΑ.

— Το δεύτερο σκέλος αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ, παραλείποντας να εκτιμήσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο αναιρεσείων τα οποία αποδεικνύουν την παράλειψη συγκριτικής εξέτασεως από την ΑΔΑ σε όλα τα στάδια της διαδικασίας προαγωγής.

2. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση του άρθρου 45 και παράλειψη συγκριτικής εξέτασεως των προσόντων και έχει δύο σκέλη:

— Το πρώτο σκέλος αφορά, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ στο πλαίσιο της αναλύσεως των προσκομισθέντων στοιχείων και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι διάδικοι, έλλειψη πραγματικού δικαιοδοτικού ελέγχου, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας και, αφετέρου, πλάνη εκτίμησης, έλλειψη αιτιολογίας, έλλειψη πραγματικού δικαιοδοτικού ελέγχου, καθώς και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων.

— Το δεύτερο σκέλος αφορά, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε ο αναιρεσείων, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι ο αναιρεσείων δεν προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (ΓΕΔ) C(2011) 8190 του άρθρου 45 του ΚΥΚ τις οποίες εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις 14 Νοεμβρίου 2011, όσον αφορά το ότι καμία συγκριτική εξέταση δεν προβλέφθηκε στο στάδιο της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τις προαγωγές, και, αφετέρου, πλάνη εκτίμησης και παραμόρφωση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

3. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη εκτίμησης στο πλαίσιο της αναλύσεως των προσόντων, και έχει δύο σκέλη:

— Το πρώτο σκέλος αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ κατά την εκτίμηση του βάρους αποδείξεως.

— Το δεύτερο σκέλος αφορά πλάνη εκτίμησης και παραμόρφωση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

Αγωγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Syriatel Mobile Telecom κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-705/15)**

(2016/C 059/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησε η ενάγουσα·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- επικουρικώς, να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιορισθεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αντλούμενο, αφενός, από την ηθική βλάβη που προκάλεσε η προσβολή της φήμης της και, αφετέρου, από την υλική ζημία που προκλήθηκε από τη λύση των συμβατικών σχέσεων της ενάγουσας, την απώλεια υλικού, καθώς και από την απώλεια εισοδημάτων, και υπέστη η ενάγουσα κατά άμεση αιτιώδη συνάφεια προς τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οποία φέρει την ευθύνη.

Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Souruh κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-707/15)**

(2016/C 059/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Souruh SA (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησε η ενάγουσα·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αντλούμενο, αφενός, από την ηθική βλάβη που προκάλεσε η προσβολή της φήμης της και, αφετέρου, από την υλική ζημία που προκλήθηκε από τη λύση των συμβατικών σχέσεων της ενάγουσας, την απώλεια υλικού, καθώς και από την απώλεια εισοδημάτων, και υπέστη η ενάγουσα κατά άμεση αιτιώδη συνάφεια προς τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οποία φέρει την ευθύνη.

Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Cham και Bena Properties κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-708/15)

(2016/C 059/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Cham Holding Co. SA (Δαμασκός, Συρία) και Bena Properties Co. SA (Δαμασκός) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησαν·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι ενάγουσες, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιορισθεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστησαν οι ενάγουσες·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγουσες προβάλουν τρεις κύριους λόγους και έναν επικουρικό, αντλούμενους από τη ζημία που διατείνονται ότι υπέστησαν και για την οποία ευθύνεται, κατά τις ενάγουσες, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα των πράξεων που εξέδωσε το Συμβούλιο, καθόσον το θεσμικό όργανο αυτό παρέβη την υποχρέωσή του να επιδεικνύει σύνεση και επιμέλεια στηρίζοντας τις αποφάσεις του να περιληφθούν οι ενάγουσες [στον κατάλογο προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν περιοριστικά μέτρα] σε αόριστο και ασαφές σκεπτικό, τούτο δε μολοντί βάσει της νομολογίας υποχρεούται να αιτιολογεί επακριβώς τις αποφάσεις του, και αγνοώντας την υποχρέωσή του περί προηγούμενης ακροάσεως όσον αφορά τη διατήρηση των ονομάτων των εναγουσών στους καταλόγους περί κυρώσεως. Επιπλέον, τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν κατά των εναγουσών είναι αδικαιολόγητα, στερούνται αναλογικού χαρακτήρα και συνιστούν προσβολή του δικαιώματος προστασίας της φήμης και του δικαιώματος ιδιοκτησίας των εναγουσών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την ηθική βλάβη που διατείνονται ότι υπέστησαν οι ενάγουσες, δεδομένου ότι το γεγονός ότι περιελήφθησαν στους καταλόγους των προσώπων κατά των οποίων επιβάλλονται κυρώσεις έθιγε τη φήμη τους.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από τις υλικές ζημιές τις οποίες διατείνονται ότι υπέστησαν οι ενάγουσες λόγω του ότι περιελήφθησαν στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων σε βάρος των οποίων ισχύουν τα περιοριστικά μέτρα, καθόσον εξ αυτού του γεγονότος απώλεσαν την ευκαιρία συνάψεως πολυαρίθμων συμβάσεων, καθώς και πολυάριθμες πηγές εισοδημάτων.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στην αγωγή, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, αντλείται από την αντικειμενική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις ζημιές που υπέστησαν οι ενάγουσες εξαιτίας του ότι περιελήφθησαν στους καταλόγους των προσώπων και οντοτήτων σε βάρος των οποίων ισχύουν οι κυρώσεις κατά της Συρίας.

Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-709/15)

(2016/C 059/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Almashreq Investment Fund (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησε η ενάγουσα·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- να διατάξει τον διορισμό πραγματογνώμονα προκειμένου να προσδιορισθεί το συνολικό εύρος της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αντλούμενο από την ηθική βλάβη, συγκεκριμένα δε την προσβολή της φήμης της, που υπέστη κατά άμεση αιτιώδη συνάφεια προς τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οποία αυτό φέρει την ευθύνη.

Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Drex Technologies κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-710/15)

(2016/C 059/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Drex Technologies SA (Tortola, Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησε η ενάγουσα·

- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αντλούμενο από την ηθική βλάβη, συγκεκριμένα δε την προσβολή της φήμης της, που υπέστη κατά άμεση αιτιώδη συνάφεια προς τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οποία αυτό φέρει την ευθύνη.

Αγωγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Othman κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-711/15)

(2016/C 059/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Razan Othman (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, avocat)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησε ο ενάγων·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη ο ενάγων, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει έναν μόνο λόγο αντλούμενο από την ηθική βλάβη, συγκεκριμένα δε την προσβολή της φήμης του, που υπέστη κατά άμεση αιτιώδη συνάφεια προς τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οποία αυτό φέρει την ευθύνη.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2015 — Crédit Mutuel Arkéa κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-712/15)

(2016/C 059/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq-Kerhuon, Γαλλία) (εκπρόσωπος: H. Savoie, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 5ης Οκτωβρίου 2015 (ECB/SSM/2015 — 9695000CG7B8NLR5984/28) περί καθορισμού των εφαρμοστέων στον όμιλο Crédit Mutuel απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 5ης Οκτωβρίου 2015 (στο εξής: απόφαση) δεν είναι σύνομη, καθόσον παραβιάζει τις διατάξεις του ευρωπαϊκού δικαίου οι οποίες περιορίζουν την αρμοδιότητα της ΕΚΤ στον τομέα της προληπτικής εποπτείας μόνον στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε τέσσερα σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αφορά το ότι το εφαρμοζόμενο στην ΕΚΤ δίκαιο στον τομέα της τραπεζικής εποπτείας περιορίζει αυστηρώς την αρμοδιότητά της μόνον στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και λοιπούς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά το ότι η Confédération nationale du Crédit Mutuel (CNCM) δεν είναι χρηματοπιστωτικό ίδρυμα και η εκ μέρους της ΕΚΤ εποπτεία της Crédit Mutuel δεν μπορεί να λάβει χώρα στο επίπεδο της CNCM.
 - Το τρίτο σκέλος αφορά το ότι η αδυναμία της ΕΚΤ να ασκεί επί της CNCM εξουσία προληπτικής εποπτείας επιβεβαιώνεται από το ότι δεν διαθέτει καμία εξουσία επιβολής κυρώσεων, όπως αναγνωρίζει και η ΕΚΤ.
 - Το τέταρτο σκέλος αφορά το ότι, ελλείψει εξουσίας επιβολής ουδενός μέτρου στην CNCM, ανεπιτυχώς και εσφαλμένως κατά νόμον η απόφαση θα επέβαλε διορθωτικά μέτρα στον όμιλο Crédit Mutuel, ο οποίος δεν έχει καμία νομική υπόσταση.
2. Δεύτερος λόγος, ο οποίος αντλείται από το ότι η απόφαση πρέπει επίσης να ακυρωθεί, για τον λόγο ότι παρανόμως κρίνει ότι το σύνολο της Crédit Mutuel συνιστά όμιλο κατά την έννοια των ευρωπαϊκών διατάξεων που εφαρμόζονται στον τομέα της προληπτικής εποπτείας. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε τρία σκέλη:
 - Το πρώτο σκέλος αφορά το ότι η τιθέμενη από την ευρωπαϊκή νομοθεσία γενική αρχή έγκειται, αφενός, σε προληπτική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων σε ατομική βάση και, αφετέρου, σε ολοκληρωμένη εποπτεία σε επίπεδο ομίλων του αλληλασφαλιστικού τομέα βάσει της υπόθεσης ότι μπορούν να εξομοιωθούν με μία ενιαία οντότητα.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά το ότι δεν πληρούνται οι νομικές προϋποθέσεις που θέτει η ευρωπαϊκή νομοθεσία βάσει των οποίων καθίσταται δυνατή η ολοκληρωμένη προληπτική εποπτεία σε επίπεδο τραπεζικών ομίλων.
 - Το τρίτο σκέλος αφορά το ότι δεν πληρούνται εν προκειμένω καμία από τις τρεις προϋποθέσεις βάσει των οποίων καθίσταται δυνατή η ολοκληρωμένη προληπτική εποπτεία στο επίπεδο του συνόλου του Crédit Mutuel.
3. Τρίτος λόγος, ο οποίος αντλείται από το ότι η απόφαση πρέπει επίσης να ακυρωθεί καθόσον αυξάνει παρανόμως από 8 % σε 11 % την απαίτηση υπάρξεως ιδίων βασικών πόρων της κατηγορίας 1 η οποία εφαρμόζεται στον όμιλο Crédit Mutuel Arkéa. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε δύο σκέλη:
 - Το πρώτο σκέλος αφορά το ότι η απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά το ότι η απόφαση ενέχει επίσης πλάνη εκτιμήσεως.

Αγωγή της 2ας Δεκεμβρίου 2015 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-714/15)

(2016/C 059/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Rami Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: E. Ruchat, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αγωγή που άσκησε ο ενάγων·
- συνακόλουθα, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη συνολική ζημία που υπέστη ο ενάγων, καθορίζοντας κατά δίκαιο τρόπο το ύψος του ποσού της αποζημιώσεως·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει έναν μόνο λόγο αντλούμενο από την ηθική βλάβη, συγκεκριμένα δε την προσβολή της φήμης του, που υπέστη κατά άμεση αιτιώδη συνάφεια προς τα μέτρα τα οποία έλαβε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οποία αυτό φέρει την ευθύνη.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — BBY Solutions κατά ΓΕΕΑ — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Υπόθεση T-715/15)

(2016/C 059/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BBY Solutions, Inc. (Μινεάπολις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Poulter, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «BEST BUY GEEK SQUAD» — Υπ' αριθ. 6 064 001 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 517/2015-2 και R 437/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον έκανε δεκτή την ανακοπή·
- να ακυρώσει την από 22 Δεκεμβρίου 2014 απόφαση του τμήματος ανακοπών επί της υπ' αριθ. B 1354630 ανακοπής, καθόσον έκανε δεκτή την ανακοπή·

- να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 6 064 001 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2015 — Gallardo Blanco κατά ΓΕΕΑ — Expasa Agricultura y Ganadería (Αναπαράσταση του σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή Η)

(Υπόθεση T-716/15)

(2016/C 059/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Estella Garbayo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα (Αναπαράσταση του σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή Η) — Υπ' αριθ. 10 424 323 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 1502/2014-2

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Σεπτεμβρίου 2015,
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 14ης Απριλίου 2014,
- να μεταρρυθμίσει τις προγενέστερες αποφάσεις με τις οποίες έγινε δεκτή η υπ' αριθ. 10 424 323 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος,
- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της διαδικασίας ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 4, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2015 — PTC Therapeutics International κατά EMA

(Υπόθεση T-718/15)

(2016/C 059/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PTC Therapeutics International Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: M. Demetriou, QC, C. Thomas, Barrister, G. Castle, B. Kelly και H. Billson, Solicitors)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων EMA/722323/2015 της 25ης Νοεμβρίου 2015, να επιτρέψει σε τρίτον την πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με φάρμακο, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), καθόσον η απόφαση αφορά εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες των οποίων η δημοσίευση προσκρούει στα δικαιώματα της προσφεύγουσας και η απόφαση είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης·
- να αναπέμψει την προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιον του EMA προς επανέξετάσή της λαμβανομένης υπόψη της αποκρύψεως των εμπιστευτικών αποσπασμάτων, σε διαβούλευση με την προσφεύγουσα· και,
- να καταδικάσει τον EMA στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι το επίμαχο έγγραφο προστατεύεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, και/ή το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι το επίμαχο έγγραφο συνιστά στο σύνολό του εμπιστευτική εμπορική πληροφορία προστατευόμενη από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι η δημοσίευση του εγγράφου θα επηρεάσει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του EMA.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι ο EMA δεν προέβη σε στάθμιση συμφερόντων όπως απαιτείται κατά νόμον.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι κατάλληλη στάθμιση συμφερόντων, όπως απαιτείται κατά νόμον, θα είχε καταλήξει σε απόφαση μη δημοσίευσής ουδενός μέρους του εγγράφου.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2015 η LP κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-73/14

(Υπόθεση T-719/15 P)

(2016/C 059/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: LP (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρώπολ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη της 28ης Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση F-73/14 και να αποφανθεί επί της υποθέσεως και, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο, ο οποίος αφορά το ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη βαρύνεται με πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και αντιβαίνει στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως, το καθήκον μέριμνας και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Αγωγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Επιτροπή κατά CINAR**(Υπόθεση T-720/15)****(2016/C 059/44)***Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική***Διάδικοι**

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck, δικηγόρος, A. Duron, δικηγόρος, S. Delaude, L. Di Paolo και J. Estrada de Solà)

Εναγομένη: CINAR Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να καταδικάσει την εναγομένη να επιστρέψει στην ενάγουσα ποσό 25 616 GBP,
- να καταδικάσει την εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα τόκους επί του βασικού ποσού των 25 616 GBP με το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησης την 1η Δεκεμβρίου 2005 (2,09 %) προσαυξημένο κατά μιάμιση μονάδα, για την περίοδο από τις 6 Δεκεμβρίου 2005 έως την ημερομηνία καταβολής του προς επιστροφή ποσού, και
- να καταδικάσει την εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η εναγομένη παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις της όσον αφορά την αιτιολόγηση των διεκδικούμενων ποσών. Δεδομένου ότι η χρηματοδοτική συνδρομή που οφείλεται στην εναγομένη είναι κατώτερη του συνολικού ποσού που κατέβαλε η ενάγουσα ως προκαταβολή, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, δυνάμει της συμβάσεως, η εναγομένη οφείλει να επιστρέψει το οικείο ποσό.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-722/15)****(2016/C 059/45)***Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική***Διάδικοι**

Προσφεύγων: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e. V. (Mertingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Bittner και N. Thies, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον
 - με το άρθρο 1 αυτής διαπιστώνεται ότι στη Γερμανία έχουν χορηγηθεί, σε σχέση με τους ελέγχους ποιότητας του γάλακτος που διεξήχθησαν στη Βαυαρία, υπέρ των ενδιαφερόμενων γαλακτοκομικών εκμεταλλεύσεων στη Βαυαρία, κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κρατικές ενισχύσεις και ότι οι εν λόγω ενισχύσεις από 1ης Ιανουαρίου 2007 είναι ασύμβατες με την εσωτερική αγορά·
 - με τα άρθρα 2 έως 4 αυτής διατάσσεται η έντοκη ανάκτηση των εν λόγω ενισχύσεων από τους λαβόντες αυτές·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή το προσφεύγον ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C (2015) 6295 τελικό της Επιτροπής της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται από τη Γερμανία για ελέγχους ποιότητας του γάλακτος στο πλαίσιο του νόμου για το γάλα και το λίπος SA.35484 (2013/C) (πρώην SA.35484 [2012/NN]).

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 20, παράγραφος 1, εδάφιο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 (¹)

Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε πραγματικά και νομικά στοιχεία που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο της αποφάσεως για την κίνηση της διαδικασίας.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον οι πόροι της εισφοράς θεωρήθηκαν κρατικοί πόροι

Κατά την άποψη του προσφεύγοντος οι πόροι της εισφοράς δεν πρέπει να θεωρηθούν κρατικοί, διότι εισπράχθηκαν χωρίς διαρκείς κρατικούς ελέγχους και δεν ετέθησαν στη διάθεση των εθνικών αρχών. Οι εθνικές αρχές απλώς διαβίβασαν περαιτέρω τις καταβολές των βαυαρικών γαλακτοκομικών μονάδων στον επιφορτισμένο με τη διενέργεια των ελέγχων ποιότητας του γάλακτος Milchprüfing.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η χρηματοδότηση των ελέγχων ποιότητας του γάλακτος χαρακτηρίστηκε ως ενίσχυση υπέρ των βαυαρικών γαλακτοκομικών μονάδων

Συναφώς υποστηρίζεται ότι το κόστος των ελέγχων ποιότητας του γάλακτος δεν αποτελεί επιβάρυνση την οποία οφείλουν, υπό κανονικές συνθήκες, να φέρουν οι βαυαρικές γαλακτοκομικές μονάδες. Οι έρευνες έγιναν προς το δημόσιο συμφέρον. Εξάλλου, τα φερόμενα πλεονεκτήματα για τις γαλακτοκομικές μονάδες αντισταθμίζονταν από επιβαρύνσεις με τη μορφή της υποχρεώσεως καταβολής εισφορών.

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως (επικουρικός προβαλλόμενος): Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η καθής κατά το χρονικό διάστημα 2000-2006 είχε κρίνει τους επίδικους πόρους συμβατούς με την εσωτερική αγορά. Έκτοτε οι επίδικοι πόροι δεν μεταβλήθηκαν. Το γεγονός αυτό συνηγορεί υπέρ του ότι η διακριτική ευχέρεια της καθής ήταν περιορισμένη στο μέτρο που η καθής όφειλε να έχει κρίνει τους χορηγηθέντες από την 1η Ιανουαρίου 2007 επίδικους πόρους συμβατούς με την εσωτερική αγορά.

5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως (επικουρικώς προβαλλόμενος): Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η χρηματοδότηση των ελέγχων ποιότητας του γάλακτος θεωρήθηκε ως νέα και, συνεπώς, κοινοποιητέα ενίσχυση
6. Έκτος λόγος ακυρώσεως (επικουρικώς προβαλλόμενος): Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Τέλος, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε, όσον αφορά την περίοδο 2000-2006, ότι η χρηματοδότηση των ελέγχων ποιότητας του γάλακτος ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά. Επιπλέον, ακόμη και τον Φεβρουάριο 2012, είχε χαρακτηρίσει τη χρηματοδότηση των ελέγχων ποιότητας του γάλακτος ως υφιστάμενη ενίσχυση. Με τον τρόπο αυτό είχε δημιουργήσει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν επρόκειτο να διαταχθεί ανάκτηση των φερομένων ενισχύσεων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2015 — Genossenschaftsverband Bayern κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-723/15)

(2016/C 059/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Genossenschaftsverband Bayern e. V. (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Bittner και N. Thies, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον

— με το άρθρο 1 αυτής διαπιστώνεται ότι στη Γερμανία έχουν χορηγηθεί, σε σχέση με τους ελέγχους ποιότητας του γάλακτος που διεξήχθησαν στη Βαυαρία, υπέρ των ενδιαφερόμενων γαλακτοκομικών εκμεταλλεύσεων στη Βαυαρία, κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κρατικές ενισχύσεις και ότι οι εν λόγω ενισχύσεις από 1ης Ιανουαρίου 2007 είναι ασύμβατες με την εσωτερική αγορά·

— με τα άρθρα 2 έως 4 αυτής διατάσσεται η έντοκη ανάκτηση των εν λόγω ενισχύσεων από τους λαβόντες αυτές·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή το προσφεύγον ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C (2015) 6295 τελικό της Επιτροπής της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται από τη Γερμανία για ελέγχους ποιότητας του γάλακτος στο πλαίσιο του νόμου για το γάλα και το λίπος SA.35484 (2013/C) (πρώην SA.35484 [2012/NN]).

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως, που κατ' ουσίαν είναι πανομοιότυποι ή όμοιοι με τους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2015 — Justice & Environment κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-727/15)

(2016/C 059/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: S. Podskalská, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος, της 19ης Αυγούστου 2015, Ref GestDem αριθ. 2015/4284, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα και την απόφαση που έλαβε ο Γενικός Γραμματέας εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2015, αριθ. Ares(2015)4311297, με την οποία απορρίφθηκε επιβεβαιωτική αίτηση, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι παράνομες καθόσον είναι αντίθετες προς: (i) το άρθρο 15 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 255 ΣΕΚ)· (ii) το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾· (iii) το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽²⁾· και (iv) προς τη Σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (Σύμβαση του Aarhus) σε συνδυασμό με την απόφαση του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, για σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (2005/370/ΕΚ) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).

⁽³⁾ ΕΕ L 124, σ. 1.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2015 — MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA

(Υπόθεση T-729/15)

(2016/C 059/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Γερμανία) και Intervet international BV (Boxmeer, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. Stratford, QC, C. Thomas, Barrister, P. Bogaert, δικηγόρος, B. Kelly και H. Billson, Solicitors)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του EMA της 25ης Νοεμβρίου 2015, κοινοποιηθείσα στις προσφεύγουσες στις 3 Δεκεμβρίου 2015, να επιτρέψει σε τρίτον την πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με κτηνιατρικό φαρμακευτικό προϊόν, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), καθόσον η απόφαση αφορά εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες των οποίων η δημοσίευση προσκρούει στα δικαιώματα των προσφευγουσών και η απόφαση είναι αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης·
- να καταδικάσει τον EMA στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι τα επίμαχα έγγραφα προστατεύονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, και/ή το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, δυνάμει γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι τα επίμαχα έγγραφα συνιστούν στο σύνολό τους εμπιστευτική εμπορική πληροφορία προστατευόμενη από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι η δημοσίευση των εγγράφων θα επηρεάσει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του EMA.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι ο EMA δεν προέβη σε στάθμιση συμφερόντων όπως απαιτείται κατά νόμον.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ότι κατάλληλη στάθμιση συμφερόντων, όπως απαιτείται κατά νόμον, θα είχε καταλήξει σε απόφαση μη δημοσίευσως κανενός μέρους των εγγράφων ή, τουλάχιστον, σε απόφαση προσβάσεως στα προταθέντα από τις προσφεύγουσες αποσπάσματα.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — Hydro Aluminium Rolled Products κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-737/15)

(2016/C 059/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Karpenstein και K. Dingemann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση (ΕΕ) 2015/1585 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και τη μείωση της επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, C(2014) 8786 τελικό,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Απουσία κρατικών πόρων

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εσφαλμένα η καθής έκρινε ότι η παρέκκλιση υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας που προβλέπει ο νόμος EEG 2012 χωρεί με χρήση «κρατικών πόρων» κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η καταβολή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως γίνεται μόνον από ιδιώτες και το κράτος δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ότι φέρει την ευθύνη για τους εισπραττόμενους πόρους, ελλείπει ασκήσεως διαρκών ελέγχων και συνακόλουθης πραγματικής δυνατότητας παρεμβάσεως των αρχών.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Έλλειψη επιλεκτικού χαρακτήρα

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν έχει — όπως προϋποθέτει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — επιλεκτικό χαρακτήρα, αλλά αποτελεί λογική και συστημική εξαίρεση στο πλαίσιο του καθεστώτος του EEG.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Συναφώς υποστηρίζεται ότι η καθής δημιούργησε στην προσφεύγουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, διότι παρέλειψε για διάστημα μεγαλύτερο των δέκα ετών να ελέγξει υπό το πρίσμα του δικαίου των ενισχύσεων τον EEG, του οποίου είχε λάβει γνώση. Επιπλέον, η καθής δεν προέβη σε ανάκτηση παρόμοιων ενισχύσεων σε άλλα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2015 — Aurubis κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-738/15)

(2016/C 059/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Aurubis AG (Αμβούργο, Γερμανία), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Γερμανία), Covestro Deutschland AG (Λεβερκούζεν, Γερμανία), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Γερμανία), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Γερμανία), Siltronic AG (Μόναχο, Γερμανία), Vestolit GmbH (Marl, Γερμανία) και Wacker Chemie AG (Μόναχο) (εκπρόσωποι: C. Arhold και N. Wimmer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της επίδικης αποφάσεως

— στο μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι οι χορηγηθέντες στους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας περιορισμοί της επιβαρύνσεως για τη χρηματοδότηση της στήριξης της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές (επιβάρυνση EEG) κατά τα έτη 2013 και 2014 (Besondere Ausgleichsregelung, ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, BesAR) συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ή

— επικουρικώς, στο μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι το BesAR συνιστά κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ θεσπισθείσα παράνομη κρατική ενίσχυση.

— να ακυρώσει τα άρθρα 6, 7 και 8 της επίδικης αποφάσεως, στο μέτρο που διατάσσουν την ανάκτηση της ενισχύσεως, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1585 της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας [κοινοποιηθείσας υπό τον αριθμό C(2014) 8786 τελικό] ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το BesAR δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν υφίσταται μεταφορά κρατικών πόρων. Επιπλέον, το BesAR δεν παρέχει στους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 108 ΣΛΕΕ

Η Επιτροπή, με την (μερική) ανάκτηση, παρέβη το άρθρο 108 ΣΛΕΕ, διότι ο νόμος EEG 2012, εάν χαρακτηριζόταν ως ενίσχυση, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μόνον ως υφιστάμενη και όχι ως νέα, παρανόμως θεσπισθείσα ενίσχυση.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Συναφώς υποστηρίζεται ότι η ανάκτηση της κατά την καθής παρανόμως χορηγηθείσας ενισχύσεως παραβιάζει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών στη νομιμότητα της εθνικής ρυθμίσεως, η οποία δημιουργήθηκε ιδίως λόγω της αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με τον νόμο EEG του 2000.

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του διαδικαστικού κανονισμού

Στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν την αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν πρότεινε κατάλληλα μέτρα στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, πριν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 250, σ. 122.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Vinnolit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-743/15)

(2016/C 059/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Geipel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2015/1585 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας), ιδίως την περιεχόμενη στα άρθρα 1 και 3 διαπίστωση ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως που προβλέπει ο νόμος EEG του 2012 συνιστά ενίσχυση και δεν είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά καθώς και την προβλεπόμενη στα άρθρα 2, 6 και 7 υποχρέωση μερικής ανακτήσεως των πλεονεκτημάτων που χορηγήθηκαν κατά τα έτη 2013 και 2014 από τις ωφεληθείσες επιχειρήσεις·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Απουσία κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) αποτελεί τροποποίηση μηχανισμού αντισταθμίσεως διεπόμενου από το αστικό δίκαιο. Δεν πρόκειται για τη χορήγηση πλεονεκτήματος με κρατικούς πόρους ή με κρατικώς ελεγχόμενους πόρους.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Απουσία εν πάση περιπτώσει νέας ενισχύσεως

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας ο EEG δεν αποτελεί νέα ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, διότι κατά το παρελθόν η Επιτροπή είχε κρίνει συμβατό με το δίκαιο των κρατικών ενισχύσεων τον μηχανισμό χρηματοδοτήσεως των μέτρων στηρίξεως των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει τροποποιηθεί ουσιαστικά.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με την απόφασή της, κλόνησε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, διότι κατά το παρελθόν η Επιτροπή είχε κρίνει συμβατό με το δίκαιο των κρατικών ενισχύσεων τον μηχανισμό χρηματοδοτήσεως των μέτρων στηρίξεως των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει τροποποιηθεί ουσιαστικά.

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Έλλειψη αρμοδιότητας της καθής

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την απόφασή της, ενήργησε καθ' υπέρβαση της αρμοδιότητας που της έχει παρασχεθεί, καθόσον περιόρισε παρανόμως το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δυνάμει του πρωτογενούς και του παραγώγου δικαίου της Ένωσης όσον αφορά τη διαμόρφωση των μέτρων στηρίξεως των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — FH Scorpio κατά ΓΕΕΑ — Eckes-Granini Group GmbH (YO!)

(Υπόθεση T-745/15)

(2016/C 059/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FH Scorpio (Łódź, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Rumpel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Ohm, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα το επίδικο σήμα: Προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό κοινοτικό σήμα περιλαμβάνον το λεκτικό στοιχείο «YO!» — αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 11 208 436

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση R 1546/2014-2

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή βάσιμη·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αφορά την καταχώριση του σήματος «ΥΟ!» αριθ. 11208436·
- να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση προβαίνοντας σε καταχώριση του σήματος για όλα τα προϊόντα και όλες τις υπηρεσίες που ζητούνται·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — Biofa κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-746/15)**

(2016/C 059/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biofa AG (Münsingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Stallberg και S. Knoblich)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/2069 της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 2015, για την έγκριση της βασικής ουσίας «όξινο ανθρακικό νάτριο» (ΕΕ L 301 της 18ης Νοεμβρίου 2015, σ. 42)·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση των κανόνων περί προστασίας δεδομένων

Τα δεδομένα της προσφεύγουσας για το φυτοπροστατευτικό προϊόν της VitiSan[®] καλύπτονται από την προστασία δεδομένων που παρέχει το άρθρο 59 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 ⁽¹⁾. Η χρήση των δεδομένων αυτών για την έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως βασικής ουσίας προσβάλλει συνεπώς το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων της προσφεύγουσας.

2. Δεύτερος λόγος: παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως των βασικών ουσιών

Η έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως βασικής ουσίας παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας στο πλαίσιο των κανόνων φυτοπροστασίας, καθόσον, με το φυτοπροστατευτικό προϊόν VitiSan[®] της προσφεύγουσας, το οποίο περιέχει τη δραστική ουσία όξινο ανθρακικό κάλιο, είναι διαθέσιμο ένα εγκεκριμένο φυτοπροστατευτικό προϊόν με παρόμοια δραστική ουσία.

3. Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της προτεραιότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως των βασικών ουσιών

Σύμφωνα με την αρχή της προτεραιότητας, η αιτηθείσα εκ μέρους της προσφεύγουσας έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως δραστικής ουσίας αποκλείει την έγκριση αυτής της ουσίας ως βασικής ουσίας.

4. Τέταρτος λόγος: προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας

Η μη εγκεκριμένη χρήση των δεδομένων της προσφεύγουσας για την έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως βασικής ουσίας προσβάλλει το δικαίωμά της πνευματικής ιδιοκτησίας, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

5. Πέμπτος λόγος: παραβίαση της αρχής της προστασίας των εμπορικών πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα

Η μη εγκεκριμένη χρήση των δεδομένων της προσφεύγουσας για την έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως βασικής ουσίας αντίκειται επίσης στην προστασία των εμπορικών πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα βάσει του άρθρου 7 του Χάρτη.

6. Έκτος λόγος: παραβίαση της γενικής αρχής της ίσης μεταχείρισεως

Η μη εγκεκριμένη χρήση των δεδομένων της προσφεύγουσας για την έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως βασικής ουσίας παραβιάζει επίσης την αρχή της ίσης μεταχείρισεως. Ενώ η προσφεύγουσα έπρεπε να πραγματοποιήσει επενδύσεις σημαντικού μεγέθους προκειμένου να συλλέξει τα αναγκαία για τη χορήγηση εγκρίσεως δεδομένα, η καθής χρησιμοποίησε τα δεδομένα αυτά προς όφελος τρίτων, οι οποίοι δεν χρειάστηκε να προβούν στις εν λόγω ενέργειες.

7. Έβδομος λόγος: παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η μη εγκεκριμένη χρήση των δεδομένων της προσφεύγουσας για την έγκριση του όξινου ανθρακικού νατρίου ως βασικής ουσίας οδηγεί τέλος σε παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Η προσφεύγουσα μπορούσε δικαιολογημένα να αναμένει ότι τα σχετικά με το φυτοπροστατευτικό προϊόν VitiSan® δεδομένα της θα χρησιμοποιούνταν μόνον τηρουμένων των κανόνων περί προστασίας των δεδομένων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 309, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2015 — Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-750/15)

(2016/C 059/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Γερμανία), RWE Power AG (Έσσεν, Γερμανία), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Karpenstein, K. Dingemann και M. Kottmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2014) 5081 τελικό, την οποία εξέδωσε η Επιτροπή στις Ιουλίου 2014 στη σχετική με κρατική ενίσχυση διαδικασία SA.38632 (2014/N) (πρώην 2013/NN) — Γερμανία — EEG 2014 — τροποποίηση του νόμου περί ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, κατά το μέτρο που χαρακτηρίζεται ως κρατική ενίσχυση το ισχύον καθεστώς για υφιστάμενες εγκαταστάσεις αυτοτροφοδοσίας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 61, παράγραφοι 3 και 4, του νόμου EEG του 2014, και κατά το μέτρο που το συγκεκριμένο καθεστώς κηρύσσεται συμβατό με την εσωτερική αγορά, με το σημείο 5, δεύτερη περίπτωση (σ. 75), μόνον έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: μη χορήγηση επιλεκτικού πλεονεκτήματος σε ορισμένες επιχειρήσεις

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κακώς χαρακτηρίζει το ισχύον καθεστώς για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις αυτοτροφοδοσίας με ηλεκτρική ενέργεια (άρθρο 61, παράγραφοι 3 και 4, του νόμου EEG του 2014) ως επιλεκτικό μέτρο και, συνεπώς, ως κρατική ενίσχυση.

2. Δεύτερος λόγος: μη χρήση κρατικών πόρων

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η ενίσχυση υπέρ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η οποία χρηματοδοτείται από την εισφορά EEG, δεν καλύπτεται από κρατικούς πόρους, αλλά από ιδιωτικούς. Ούτε η συλλογή ούτε η χρήση της εισφοράς EEG γίνονται μονίμως υπό δημόσιο έλεγχο — όπως απαιτείται κατά τη νομολογία. Εξάλλου, οι επίμαχες διατάξεις δεν επιβαρύνουν τους δημόσιους προϋπολογισμούς, διότι το ύψος της εισφοράς δεν μειώνεται δια της απαλλαγής της αυτοτροφοδοσίας η οποία πραγματοποιείται μέσω των υφιστάμενων εγκαταστάσεων.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2015 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-755/15)

(2016/C 059/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: D. Holderer και D. Waelbroeck, S. Naudin και A. Steichen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 2015 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38375 που χορήγησε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της Fiat,
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 2015 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38375 που χορήγησε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπέρ της Fiat καθόσον με αυτή διατάσσεται η ανάκτηση της ενισχύσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε την επιλεκτικότητα της επίμαχης φορολογικής αποφάσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως εκ μέρους της Επιτροπής, καθόσον αυτή δεν απέδειξε την ύπαρξη πλεονεκτήματος ούτε περιορισμού του ανταγωνισμού.

3. Ο τρίτος λόγος, που προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον η Επιτροπή απαίτησε την ανάκτηση της ενισχύσεως κατά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

**Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — Tengelmann Warenhandelsgesellschaft κατά ΓΕΕΑ —
Fédération Internationale des Logis (T)**

(Υπόθεση T-756/15)

(2016/C 059/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Prange, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Federation Internationale des Logis (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «T» — Υπ' αριθ. 11 623 022 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Αυγούστου 2015 στην υπόθεση R 2653/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να την τροποποιήσει ούτως ώστε να απορριφθεί η ανακοπή στο σύνολό της·
- να υποχρεώσει το καθού και, ενδεχομένως, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2015 — Fiat Chrysler Finance Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-759/15)

(2016/C 059/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fiat Chrysler Finance Europe (FCFE) (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: J. Rodriguez, Solicitor, M. Engel και G. Maisto, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή,
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 4 της αποφάσεως της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 2015 που αυτή απηύθυνε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στην υπόθεση SA.38375 (2914/C πρώην 2014 NN),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, καθόσον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή της έννοιας «επιλεκτικό πλεονέκτημα» και δεν απέδειξε ότι η εκ των προτέρων συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης μπορεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των πράξεων, καθόσον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε πώς συνάγει την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού από το δικαίωμα της Ένωσης και δη σε τι συνίσταται η εν λόγω αρχή και περιέγραψε με τρόπο επιφανειακό τις επιπτώσεις της εκ των προτέρων συμφωνίας ενδοομιλικής τιμολόγησης στον ανταγωνισμό.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον ο νέος ορισμός που η Επιτροπή δίνει, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στην αρχή του πλήρους ανταγωνισμού δημιουργεί ανασφάλεια και πλήρη σύγχυση όσον αφορά τους όρους υπό τους οποίους μια εκ των προτέρων συμφωνία ενδοομιλικής τιμολόγησης καθώς και οποιαδήποτε ανάλυση στον τομέα ενδοομιλικής τιμολόγησης ενδέχεται να παραβιάζει τους κανόνες της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η Επιτροπή είχε δημιουργήσει εύλογη εμπιστοσύνη ως προς το ότι, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, εξέταζε τις εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών του ΟΟΣΑ και η αιφνίδια μεταστροφή της παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-760/15)

(2016/C 059/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, B. Koopman και M. de Ree)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2015) 7143 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38374 (2014/C, πρώην 2014/NN) την οποία οι Κάτω Χώρες έδωσαν σε εφαρμογή υπέρ της Starbucks·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή εκτίμησε ότι η «Advanced Pricing Agreement» (εκ των προτέρων συμφωνία περί της τιμής μεταβιβάσεως· στο εξής: APA) έχει επιλεκτικό χαρακτήρα.
 - Πρώτον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς και χωριστά ότι ικανοποιείται το κριτήριο της επιλεκτικότητας.
 - Δεύτερον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή κακώς έλαβε υπόψη ως πλαίσιο αναφοράς το γενικό ολλανδικό σύστημα φόρου εταιριών. Το ορθό πλαίσιο αναφοράς για την APA είναι το άρθρο 8b, παράγραφος 1, του Wet op de vennootschapsbelasting (νόμου περί του φόρου εταιριών) και το Verrekenprijbesluit (διάταγμα για τις τιμές μεταβιβάσεως). Η APA συνιστά απλώς εφαρμογή αυτού του πλαισίου αναφοράς.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή εξέτασε την ύπαρξη πλεονεκτήματος με γνώμονα μια κατά το δίκαιο της Ένωσης αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι στο δίκαιο τα Ένωσης δεν υπάρχει καμία κοινοτική αρχή του πλήρους ανταγωνισμού και ότι αυτή η αρχή δεν αποτελεί κριτήριο για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή εκτίμησε ότι η APA παρέχει πλεονέκτημα στη Starbucks Manufacturing EMEA BV ως αποτέλεσμα της επιλογής της «Transactional Net Margin Method» (μεθόδου του καθαρού περιθωρίου κέρδους συναλλαγής· στο εξής: TNMM) ως μεθοδολογίας για τον καθορισμό της τιμής μεταβιβάσεως.

Η Επιτροπή εσφαλμένως εκτίμησε ότι η συμφωνηθείσα στην APA μεθοδολογία δεν αποτελεί αξιόπιστη προσέγγιση της αγοράς. Η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε ότι η καταβληθείσα στην ΑΙΚί αμοιβή και το συμπλήρωμα της τιμής κόστους των κόκκων καφέ δεν έχουν καμία πραγματική αξία.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή εκτίμησε ότι η APA παρέχει πλεονέκτημα στη Starbucks Manufacturing EMEA BV ως αποτέλεσμα του τρόπου εφαρμογής της TNMM.

Η Επιτροπή κακώς θεώρησε ότι η TNMM, που συμφωνήθηκε στην APA, εφαρμόστηκε με εσφαλμένο τρόπο και κατέληξε σε πλεονέκτημα για τη Starbucks Manufacturing EMEA BV. Η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε ότι η κατά την άποψή της καλύτερη εφαρμογή της TNMM οδηγεί σε υψηλότερα φορολογητέα κέρδη και στην έλλειψη πλεονεκτήματος.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας, επειδή η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη και δεν αξιολόγησε στην απόφασή της όλα τα κρίσιμα δεδομένα, ενώ στηρίχτηκε σε ανώνυμα δεδομένα ή σε δεδομένα που ουδέποτε ανακοινώθηκαν στην Ολλανδική Κυβέρνηση.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2015 — Ahrend Furniture κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-482/15) ⁽¹⁾

(2016/C 059/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 337 της 12.10.2015.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-148/15)

(2016/C 059/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: P. Vanden Castele, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/306/15 — γλωσσομαθείς νομικοί γαλλικής γλώσσας (AD7), βάσει της οποίας δεν έγινε δεκτή η συμμετοχή του προσφεύγοντος στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, για τον λόγο ότι το επίπεδο του εκπαιδύσεως δεν αντιστοιχούσε σε ολοκληρωμένες σπουδές νομικής πραγματοποιηθείσες σε βελγικό, γαλλικό ή λουξεμβουργιανό ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει τις αποφάσεις επιλογής και διορισμού, οι οποίες ελήφθησαν στο πλαίσιο της «προκηρύξεως γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/306/15, βάσει τίτλων σπουδών και κατόπιν εξετάσεων», για «Γλωσσομαθείς Νομικούς (AD 7) γαλλικής γλώσσας (FR)» (Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, 21 Μαΐου 2015), περιλαμβανομένης της αποφάσεως που μνημονεύεται στην από 24 Σεπτεμβρίου 2015 ηλεκτρονική επιστολή προς τον προσφεύγοντα, κατά την οποία «κατόπιν εξέτασεως της υποψηφιότητάς σας, (...) η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεν δύναται να επιτρέψει τη συμμετοχή σας στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού».

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-151/15)

(2016/C 059/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως της συντάξεως επιζώντος στον προσφεύγοντα-ενάγοντα και της αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που προβάλλεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης Ατομικών Δικαιωμάτων της 13ης ή 14ης Απριλίου 2015, περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα-ενάγοντα της συντάξεως επιζώντος·
 - καθόσον απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Σεπτεμβρίου 2015, περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος της 15ης Ιουνίου 2015·
 - να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη στην αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·
 - να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη στην ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων υπολογιζόμενη *ex aequo et bono* σε 5 000 ευρώ·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
-

